

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1988-1989

28 NOVEMBER 1989

ONTWERP VAN DECREET

houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1990

VERSLAG

namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt
uitgebracht door de heer H. De Loor
aan de Commissie voor Financiën en Begroting

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Kelchtermans.

Vaste leden : de heren P. Breyne, G. Cardoen, L. Kelchtermans,
C. Marchand, J. Van Eetvelt, R. Vankeirsbilck ;

de heren G. Bossuyt, H. De Loor, R. Gesquière, R. Vanlerberghe ;

de heren W. Cortois, J. Pede, M. Van houtte ;

de heren L. Vanhorenbeek, D. Vervaet.

Plaatsvervangers :

de heren G. Beerden, F. Bosmans, F. Sarens, H. Suykerbuyk, J. Van Hecke, H. Van Wambeke ;

de heren M. Bartholomeeussen, C. Lisabeth, L. Peeters, E. Pinoie ;

de heren E. Beysen, J. Vandermarliere, F. Vermeiren ;

de heren W. Luyten, R. Van Hooland.

Zie :

8-B (1988-1989)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen

— Nrs. 2 tot 6 : Amendementen

— Nr. 7-A : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden

— Nr. 7-B : Verslag namens de Commissie voor Cultuur

— Nr. 7-C : Verslag namens de Commissie voor de Media

— Nr. 7-D : Verslag namens de Commissie voor Onderwijs en Vorming

— Nr. 7-E : Verslag namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid

6-B (1988-1989)

— Nr. 1 : Toelichtingen

INHOUD

Blz.

1. Inleiding van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	
1. Binnenlandse Aangelegenheden	
A. Werkingskosten	3
B. Studiekosten betreffende de lokale en regionale besturing	3
C. Investeringskosten	3
D. Het Gemeente- en Provinciefonds	6
E. Bijzonder fonds kansarmoede	8
II. Openbaar Ambt	
A. Personeelsformaties	10
B. Personeelsbeleid	15
C. Sociale Dienst	16
D. Ambtenarenvorming	17
E. Burotica en Informatica	20
II. Algemene bespreking	
A. Binnenlandse Aangelegenheden	23
B. Openbaar Ambt	37
C. Replieken	42
III. Stemmingen	42
Bijlagen 1. Gemeentefonds 1977-1989. Dotatie Vlaanderen	44
2. Bestemming van het hulpfonds	47
3. Overzicht Investeringsfonds	51

1. INLEIDING VAN DE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

1. BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

De algemene doelstelling van programma 19, zijnde de betrekkingen met lokale en regionale besturen, is de financiële ondersteuning van de lokale en de regionale besturen en de ermee gelijkgestelde rechtspersonen wat de algemene werkingskosten en de investeringsuitgaven betreft.

Ter verwezenlijking van deze doelstellingen worden hiervoor de nodige kredieten voorzien in de Vlaamse begroting 1990. In feite kan je het indelen in vijf items :

- A) werkingskosten allerhande,
- B) studiekosten betreffende de regionale en lokale besturen,
- C) investeringen,
- D) Gemeente- en Provinciefondsen,
- E) bijzonder krediet kansarmoede.

A. Werkingskosten

Hiervoor is een krediet voorzien van 3,5 miljoen in de begroting 1990. De werkingskosten betreffen vooral specifieke uitgaven, o.a. erelonen advocaten, eigen aan de verhouding tussen centrale overheid en de lokale en regionale besturen.

B. Studiekosten betreffende de lokale en regionale besturen

Hiervoor wordt in de begroting 1990 5 miljoen frank voorzien. In 1989 hadden de uitgaven vooral betrekking op studies i.v.m. de nieuwe gemeentewet en met het administratief toezicht op de regionale en lokale besturen.

Voor 1990 wordt voornamelijk gedacht aan studies i.v.m. het Gemeentefonds.

C. Investeringskosten

1. Algemeen

Het investeringsprogramma „Binnenlandse Aangelegenheden” is samengesteld uit volgende componenten, die hierna afzonderlijk zullen behandeld worden :

- het Investeringsfonds,
- de leningsmachtigingen,
- de subsidiëring van : *slachthuizen,
*niet monumentale eredienstgebouwen,
*ontmoetingscentra voor vrijzinnigen.

2. Het Investeringsfonds

2.1. Huidige toestand.

In de begroting 1990 is 1 miljard frank voorzien **aan trek-**

kingsrechten voor de gemeenten. Dit bedrag stemt overeen met de begroting '89. Begin 1989 konden de gemeenten beschikken over een gezamenlijk bedrag aan trekkingsrechten van 1.621 miljoen bestaande uit de saldi van 1988 ten bedrage van 621 miljoen plus het in '89 voorziene bedrag van 1.000 miljoen frank. Van deze 1.621 miljoen frank waren op 18 oktober 1989 slechts 293 miljoen frank trekkingsrechten opgenomen, dit is 18 % van het beschikbaar bedrag tot einde '89. Over de begrotingsjaren 1988 en 1989 werden er van de 1.979,6 miljoen frank die ter beschikking gesteld zijn in totaal 652 miljoen frank opgenomen, hetzij 33 %. Deze kleine opname van trekkingsrechten staat ogenschijnlijk in wanverhouding tot de enorme vraag naar subsidies volgens de „normale” subsidieregeling ingevolge het K.B. van 23 juli 1981 en vergt derhalve enige bijkomende uitleg :

— ook in '88 werd naar het jaareinde toe een grote opname van de trekkingsrechten vastgesteld ;

— Ingevolge wijziging van bestuursmeerderheden naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen, worden door de nieuwe gemeentebesturen andere accenten gelegd inzake uitvoering van werken, waarvoor niet steeds een pasklaar ontwerp beschikbaar is ;

— kleinere gemeenten sparen hun trekkingsrechten op om aldus een groter werk te kunnen uitvoeren ;

— alle gemeenten waren tot voor een paar maanden ingevolge de plafondbedragen ingeschreven in het decreet op het Investeringsfonds beperkt tot werken die kleiner waren dan 5 ; 7,5 en 10 miljoen frank al naar gelang het aantal inwoners van de gemeente kleiner was dan 20.000 ; 50.000 of groter dan 50.000.

Door opheffing van deze plafondbedragen kunnen alle gemeenten nu ook grotere werken uitvoeren. Het opmaken van de nodige technische en administratieve documenten vergt echter tijd, waardoor de opname van de trekkingsrechten, voorlopig althans, vertraagd wordt.

Hoe de verdere opname van de trekkingsrechten in de loop van de nog resterende 2 maanden zal evolueren kan op dit ogenblik moeilijk voorspeld worden evenmin als kan bepaald worden hoeveel het saldi op het einde van het jaar zullen bedragen.

Ik neem mij echter voor de gemeentebesturen die hun trekkingsrechten van 1988 nog niet hebben opgenomen, er op te wijzen dat ze het saldo van '88 zullen verliezen indien zij hun trekkingsrechten van '88 niet opgebruiken in 1990. De saldi kunnen immers, zoals vastgelegd in het decreet op het Investeringsfonds, slechts 2 jaar na elkaar overgedragen worden, **zoniet** worden ze aan het jaarlijks te verdelen volume toegevoegd.

2.2. Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse Executieve alle kredieten bestemd voor de subsidiëring van alle gemeentegebonden materies samen te voegen en deze kredieten hetzij toe te voegen aan, en als uitbreiding van het bestaande Investeringsfonds, hetzij er een nieuw Investeringsfonds voor op te richten.

Hierdoor zou niet enkel een grotere objectiviteit inzake toekenning van subsidies mogelijk zijn, mits uiteraard op objectieve criteria voor de verdeling van de trekkingsrechten kan worden gesteund, doch zouden de gemeenten ook in staat gesteld worden zelf hun prioriteiten in een investeringsprogramma, gespreid over meerdere jaren, vast te leggen. Dit kan enkel de autonomie van de gemeenten ten goede komen.

Het spreekt vanzelf dat in functie van de nieuwe materies en de ingebrachte middelen, dan ook nieuwe criteria zouden moeten gemaakt worden om de beschikbare middelen op een objectieve basis in trekkingsrechten te kunnen omzetten.

Theoretisch blijkt zulks perfect mogelijk. Binnen het kader van de werkgroep ad hoc, belast met het onderzoek naar de praktische uitvoering ervan, is men echter tot de vaststelling gekomen dat er heel wat praktische bezwaren en moeilijkheden rijzen om alle subsidiemateries in een globaal Investeringsfonds op te nemen. Blijkbaar is iedereen wel gewonnen voor de globalisatie voor zover de eigen bevoegdheden en de eraan verbonden kredieten buiten schot blijven.

Zulks kan natuurlijk niet ; ofwel speelt iedereen het spel ofwel kan er geen sprake zijn van een uitbreiding. Aan de Vlaamse Executieve zal eerlang dan ook het tussenrapport van de werkgroep ad hoc overgemaakt worden waarbij zal gevraagd worden te beslissen of met de globalisering van het Investeringsfonds al dan niet wordt verder gegaan.

3. De leningsmachtigingen

In het ontwerp van decreet voor 1990 is een krediet voorzien van 1.809 miljoen frank, waar in de begroting '89 slechts 1.608 miljoen frank beschikbaar werd gesteld.

Dit krediet volstaat hoegenaamd niet om aan alle aanvragen, die door de ondergeschikte besturen worden ingediend met het oog op het bekomen van subsidies voor de uitvoering van werken, te voldoen.

De jaarlijks ingediende subsidieaanvragen houden minstens gelijke tred of overtreffen zelfs de ter beschikking gestelde financiële middelen. De sinds jaren opgelopen achterstand wordt dan ook steeds maar groter. Hierdoor ontstaat een sneeuwbal effect. Door het uitblijven van de subsidies, ingevolge geldgebrek, verhoogt stelselmatig de uiteindelijke kostprijs, waardoor weer minder werken kunnen gesubsidieerd worden, met als gevolg weer langere wachttijden enz
...

Van enige objectiviteit bij het toekennen van de subsidies is voor de buitenstaander nog nauwelijks sprake. Bepaalde werken zijn nu eenmaal van dergelijke urgentie dat ze **prioritair** moeten uitgevoerd worden, ook al dienen hiertoe werken, die reeds jaren aangevraagd werden en in het investeringsprogramma voorzien waren, noodgedwongen uitgesteld.

Dergelijke beslissingen worden — en dit is uiteraard zeer begrijpelijk — niet in dank afgenomen door de gemeentebesturen die zich hierdoor voorbijgestoken en gedupeerd voelen. Onlangs werd ik geconfronteerd met de huisvesting van een beroepsbrandweerkorps waarbij de verblijfslokalen van de manschappen op gebied van veiligheid, hygiëne en comfort werkelijk laat negentiende eeuws zijn. In dergelijke omstandigheden moet mijns inziens elke planning, hoe objectief mogelijk ook opgesteld, wijken voor nieuwe feiten.

Een bijkomende moeilijkheid ligt in het feit dat uit dit krediet moet geput worden voor subsidiëring van ondergeschikte besturen voor de uitvoering van rioleringen en **wegenis**werken, voor de oprichting van technische en administratieve gebouwen en voor de herwaardering van dorp en platteland.

Zowel voor wat betreft de zuivere rioleringswerken als wat betreft de gezamenlijke uitgevoerde riolerings- en **wegenis**werken, waarvan het aandeel riolering meer dan 55 % van het totaal werk bedraagt, wordt dit krediet beheerd door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en

Landinrichting en dit naar rato van een 36 % en 64 % verdeelsleutel, overeengekomen in een protocolakkoord afgesloten in maart 1989.

Uit de cijfers, op basis van de bij de Algemene Technische Diensten ingediende subsidiëringdossiers, blijkt dat de oorspronkelijke overeengekomen verdeelsleutel absoluut niet meer in overeenstemming is met het globaal subsidiebedrag van de ingediende aanvragen.

Op 1 september 1989 was het subsidiebedrag dat nog te verlenen is door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting geraamd op 1.701,7 miljoen ; voor de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt werd dit bedrag geraamd op 4.638,1 miljoen frank, wat overeenstemt met een procentuele verdeling van 27 % en 73 %.

Ik zal dan ook trachten een herziening van de verdeelsleutel in die zin te bekomen.

Subsidiëring

4.1. Slachthuizen

In het ontwerp van decreet is voor 1990 een krediet voorzien van 17,1 miljoen frank; daar waar in '89 19 miljoen frank beschikbaar werd gesteld. Deze geringe vermindering is het gevolg van het feit dat de gemeentelijke slachthuizen, die nog bestaan reeds grotendeels zijn aangepast aan de ter zake uitgevaardigde richtlijnen van de Europese Gemeenschap en daardoor de behoeften dus ook grotendeels zijn weggevallen.

4.2. Niet monumentale eredienstgebouwen

In het ontwerp van decreet is voor 1990 een krediet voorzien van 48,4 miljoen frank waar in '89 43,04 miljoen frank beschikbaar werd gesteld.

Ook in deze sector overtreffen de subsidieaanvragen de beschikbare middelen ; een inhaalbeweging zal over korte termijn wellicht noodzakelijk zijn.

4.3. Ontmoetingscentra voor vrijzinnige verenigingen

In het ontwerp van decreet is voor 1990 een krediet voorzien van 9,1 miljoen frank, t.o.v. 8,86 miljoen frank beschikbaar gesteld in '89. Hier doet zich het verschijnsel voor dat in de voorbije jaren, praktisch geen beroep meer werd gedaan op subsidiëring en dit als gevolg van het feit dat de vrijzinnige verenigingen over onvoldoende kapitaal beschikken om de oprichting van een ontmoetingscentrum te kunnen opstarten.

Het is mijn bedoeling om door het verhogen van het subsidiepercentage — wel te verstaan met gelijkblijvende begroting — de vrijzinnige verenigingen in de mogelijkheid te stellen, de voor hen voorbehouden kredieten effectief op te gebruiken. Eerstdaags leg ik aan de Vlaamse Executieve dan ook een wijzigingsbesluit in verband met deze kwestie ter goedkeuring voor.

D. Het Gemeente- en Provinciefonds

1. Algemeen

Ik wil beginnen met de vaststelling dat de financiële toestand van de Vlaamse gemeenten de laatste jaren opmerkelijk verbeterd is. Alle begrotingen, waarover ik het administratief toezicht uitoefen, sluiten momenteel in evenwicht.

Ondanks de goede uitgangspositie en de gunstige economische conjunctuur wens ik de gemeenten, en in het bijzonder

de grote steden, te waarschuwen voor een te euforistisch uitgavenbeleid.

Er zijn een aantal belangrijke elementen die een **ongunstige** weerslag op de gemeentefinanciën kunnen hebben.

Tot de belangrijkste behoren :

— de hervorming van de personenbelasting die vanaf het begrotingsjaar 1990 een ongunstige weerslag heeft op de gemeentefinanciën ;

— de sluipende verhoging van de inflatie ;

— de aangroeiende personeelslasten ingevolge de C.A.O. van de ambtenaren ;

— de stijgende trend van de rentelasten van de kredietverstrekkingen ;

Het geheel van deze ontwikkelingen noopt tot grote voorzichtigheid.

2. Het Gemeentefonds

De dotatie aan het Gemeentefonds wordt voor 1990 bepaald op 34.101,7 miljoen fr.. Dit is hetzelfde bedrag als voorzien in de begroting 1989.

Sinds 1 januari 1989 zijn het Gemeente- en Provinciefonds volledig geregionaliseerd en stelt elk gewest autonoom het bedrag vast dat het aan beide fondsen wil spenderen. De Financieringswet bepaalt het mechanisme voor de berekening van de bedragen die jaarlijks naar de gewesten worden overgeheveld als equivalent van de vroegere gewestelijke aandelen in het nationaal Gemeente- en Provinciefonds.

Voor 1989 bedroeg dit voor het Vlaamse Gemeentefonds 33.419,6 miljoen frank (zijnde 98 % van het basisbedrag bepaald in art. 22 van de Financieringswet (dit basisbedrag is zelf gebaseerd op het bedrag ingeschreven in de nationale ontwerp-begroting '89). Niettemin werd in de begroting '89 het volledige basisbedrag, nl. 34.101 miljoen frank als voorlopige dotatie voor '89 voorzien. Het ontwerp van program-madecreet wil van deze voorlopige dotatie tevens de definitieve dotatie '89 maken.

Alhoewel het oorspronkelijk de bedoeling was de dotatie '90 te laten toenemen tot het volgens de Financieringswet voor 1990 overgehevelde bedrag, kon dit objectief tijdens de begrotingsonderhandelingen niet gehandhaafd worden (dit in het kader van de vooropgestelde beperking van het Vlaamse begrotingstekort). Zoals gezegd werd de dotatie behouden op het peil van '89. Hiermee wordt de dalende trend die zich de laatste jaren in de dotatie aan het (toen nog) nationale Gemeentefonds voordeed stopgezet, doch de gemeenten krijgen minder dan hen in het vooruitzicht werd gesteld.

Het is in dit verband niet onbelangrijk even stil te staan bij de problematiek van het Gemeentefonds. Zeer binnenkort zal een ontwerp van decreet houdende een nieuw Vlaams Gemeentefonds worden neergelegd bij de Vlaamse Raad. Dit decreet zal de wijze bepalen waarop de dotatie van het Gemeentefonds jaarlijks zal worden vastgesteld vanaf 1992. Het ligt in de bedoeling om de dotatie van het **Gemeentefonds** volgens een vast mechanisme te laten evolueren. De financiële middelen, via de bijzondere wet van 16 januari 1989 overgedragen aan het Vlaamse Gewest, zullen hiervoor de basis vormen.

Tegelijkertijd zou het nieuw decreet ook herziene criteria moeten bevatten die gehanteerd worden ter verdeling van het Gemeentefonds. Conform de regeerverklaring zal een

groter gewicht toegekend worden aan het criterium van de fiscale draagkracht van de gemeenten.

Mijn voorkeur gaat uit naar de gelijktijdige decretale behandeling van de vaststelling van de jaarlijkse dotatie van het Gemeentefonds en de herziening van de criteria ter verdeling van het Gemeentefonds. Wanneer deze gelijktijdigheid niet zou kunnen moet mijns inziens een mogelijke fase-ring bij de herziening van het Gemeentefonds overwogen worden.

In een eerste fase kan decretaal de jaarlijkse dotatie vastgesteld worden. Het decretaal maken hiervan biedt het voordeel dat er rechtszekerheid ontstaat nopens de grootte van de jaarlijkse dotatie van het Gemeentefonds. In een volgende fase kunnen de herziene criteria ter verdeling van het Gemeentefonds decretaal vastgesteld worden.

De jongste maanden heb ik als Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden op het financiële vlak verschillende onderrichtingen verstrekt die ertoe strekken de beperktheid van het dienstjaar zoals dat in de begroting tot uiting komt te doorbreken. Het jaar 1990 is het eerste jaar waarvoor bij de begroting het meerjarig financieel beleidsplan als verantwoordingsstuk moet worden gevoegd.

De begroting is inderdaad een fase in een doorlopend beleidsproces en moet dus worden benaderd in volledige samenhang met de beleidsplanning. Deze basisgedachte loopt als een rode draad door de onderrichtingen voor het opmaken van de begrotingen 1990.

Het meerjarig financieel beleidsplan dient inzicht te verschaffen in de toekomstige ontwikkelingen van de gemeentefinanciën. Het strekt ertoe de draagwijdte van de planning toe te lichten en de gemeentebestuurders richtlijnen te verschaffen voor de concrete aanpak ervan. Het financieel beleidsplan moet als resultaat hebben dat overeenkomstig de wettelijke verplichtingen, voor elke van de jaren waarover het loopt als algemeen resultaat een evenwicht of een overschot wordt bekomen. Hierbij kan ik heel uitdrukkelijk stellen dat het administratief toezicht op de begrotingen in de toekomst zal worden georiënteerd in volledige samenhang met het plan.

Wanneer wij van de gemeenten rationaliteit en een meerjarenplanning vragen — dus niet meer te leven van dag tot dag — is het ook logisch dat wij als overheid, vermits wij de gemeentelijke inkomsten voor een deel bepalen via het Gemeentefonds, de gemeenten meer zekerheid geven om een ernstig beleid te voeren.

Het is een zekerheid dat het instellen van een vast mechanisme voor de dotatiebepaling de financiële autonomie en de beleidsplanning van de gemeenten zal ten goede komen. Dit wil zeggen dat aan de gemeenten een grotere stabiliteit qua inkomsten zal gegarandeerd worden.

3. Het Provinciefonds

De dotatie aan het Provinciefonds wordt voor 1990 bepaald op 2.907 miljoen fr. Ook wat de dotatie aan het Provinciefonds betreft wordt bij programmadecreet de dotatie van het Provinciefonds definitief vastgesteld.

E. Bijzonder fonds kansarmoede

Een nieuwigheid bij de opmaak van de begroting 1989 voor Binnenlandse Aangelegenheden was de inschrijving van de jaarlijkse bonus van 2.257 miljoen frank die, in het kader

van het akkoord over de schuldherschikking van de grote steden, werd aangewend voor de 306 Vlaamse gemeenten en O.C.M.W.'s met uitsluiting van Gent en Antwerpen. Deze uitsluiting stuit bij beide steden op heftige kritiek. Zij voeren, niet onterecht, ondermeer aan dat precies in de grote steden de problematiek van de kansarmoede het meeste acuut is.

Net als vorig jaar is in het begrotingsvoorstel 1990 de bestemming van de zogenaamde jaarlijkse bonus die in het kader van het akkoord over de schuldherschikking van de grote steden moet aangewend worden voor de Vlaamse steden/gemeenten en O.C.M.W.'s behouden.

Rekening houdend met de door de Vlaamse Executieve vastgestelde beleidsprioriteiten, werd de bonus als volgt verspreid en verdeeld : 'een krediet van 1,757 miljard frank wordt voorzien ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van zwakke bevolkingsgroepen.

Het bijzonder krediet wordt op basis van objectieve criteria verdeeld over alle Vlaamse gemeenten met uitzondering van Gent en Antwerpen. Een gedeelte van het bijzonder krediet wordt verdeeld op basis van het bevolkingsaantal van iedere gemeente ; het restant van het bijzonder krediet wordt verdeeld op basis van het fiscale onvermogen van iedere gemeente in vergelijking met de andere gemeenten van het Vlaamse Gewest (de gebruikte criteria ter vaststelling zijn de aanvullende belastingen op de personenbelasting en de onroerende voorheffing).

Voor de besteding door de gemeenten wordt een methode uitgewerkt die de doelgerichtheid, objectiviteit en snelheid van uitvoering bevordert met een ingebouwde maximale waarborg voor de gemeentelijke autonomie. Met dit bijzonder krediet meent de Vlaamse Executieve het probleem van de kansarmoede het meest doeltreffend aan te pakken op het niveau waar het probleem zich het scherpst stelt, nl. de gemeenten.

Hierbij worden door de Vlaamse Executieve de gemeenten met een lagere fiscale draagkracht extra gestimuleerd voor de bestrijding van de kansarmoede door het verkrijgen van een (relatief) groter aandeel uit het bijzonder krediet.

Ten einde een oplossing te geven aan enkele praktische toepassingsproblemen werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 11 oktober 1989 het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling en het gebruik van het bijzonder krediet ter ondersteuning van het gemeentelijk beleid ten aanzien van zwakke bevolkingsgroepen, gewijzigd.

Het besluit van 12 juli 1989 bepaalde dat het bedrag dat in de loop van het dienstjaar niet werd besteed (d.i. vastlegging) overeenkomstig de bepalingen van dit besluit wordt afgehouden van het aandeel van de gemeente in de eerstvolgende toekenning van een gelijksoortige toelage en verdeeld over de gemeenten die voor de verdeling van die toelagen in aanmerking komen.

Gelet op de procedure die wettelijk voorzien is voor uitgaan van de buitengewone dienst was het voor vele gemeenten praktisch onmogelijk de hele aanbestedingsprocedure te doorlopen voor 31 december 1989. Het is echter slechts na deze aanbestedingsprocedure die uiteindelijk resulteert in het aangaan van een geldelijke verbintenis door de gemeente tegenover een nominatief gekende schuldeiser dat de voorziene kredieten, vermeld in de nominatieve schuldvoordingsstaat, kunnen overgedragen worden naar het volgend dienstjaar.

Ondanks de duidelijke intentie van de gemeenteraad, ge-

concretiseerd in de principiëbeslissing van de gemeenteraad ter uitvoering van een project ter bestrijding van de kansarmoede, zouden de gemeenten gezien de wettelijke bepalingen ter zake onder de bij artikel 12 van het besluit voorziene sancties vallen waardoor zij bij de verdeling 1990 van het bijzonder krediet gevoelig minder zouden krijgen. Zonder aan de doelstellingen van het besluit te raken voorziet het wijzigingsbesluit in de mogelijkheid het aandeel 1989 in het bijzonder krediet overdraagbaar te maken naar de gemeentebegroting 1990.

Ook legde het besluit van 12 juli 1989 aan de gemeenten de verplichting op om in hun begroting 1989 en het erbij horende verantwoordingsstuk aan de uitgavenzijde een bedrag aan kredieten in te schrijven ten belope van drie tweeden van het gemeentelijk aandeel. Deze bepaling was noodzakelijk ten einde te waarborgen dat, bij de effectieve aanwending, het aandeel volledig zou kunnen worden besteed.

Gelet op de overdraagbaarheid van de bestedingsverantwoording naar 1990, vervalt die verplichting. Het aangepaste besluit van de Executieve van 11 oktober 1989 bepaalt dat het totaal bedrag van de uitgaven, opgenomen in de begroting en het verantwoordingsstuk, hoger mag liggen dan het toegekende aandeel.

Tenslotte valt door de wijziging van artikel 12 van het besluit van 12 juli 1989 de sanctie voor dit jaar weg. Gezien de overdraagbaarheid naar de begroting 1990 was het behoud ervan absoluut niet meer noodzakelijk.

Als afsluiting kan ik meedelen dat wat het bijzonder krediet betreft mijn kabinet in samenwerking met de administratie voor het einde van het jaar zal overgaan tot een grondige evaluatie van de reeds verkregen resultaten in verband met het bijzonder krediet. Dit zal gebeuren door een consultatie van alle betrokken gemeenten.

Wanneer dit onderzoek zou uitwijzen dat een soepeler werkmethode dan de door mij opgelegde limitatieve lijst van de specifieke uitgaven die in aanmerking komen voor de besteding van het gemeentelijk aandeel in het bijzonder krediet een verbetering zou betekenen, kan dit voor 1990 overwogen worden. Om te garanderen dat de strikte doelstellingen van het bijzonder krediet optimaal gerealiseerd worden, kan overwogen worden af te stappen van de limitatieve lijst met begrotingsartikelen. Een mogelijk alternatief voor 1990 zou erin kunnen bestaan dat ik als algemeen kader waarbinnen de gemeenten verplicht dienen te blijven een omschrijving geef van de doelgroepen, de werkterreinen en de werkvormen waarbinnen het gemeentelijk aandeel mag besteed worden.

Hierbij wil ik wel benadrukken aan de commissieleden dat een mogelijke invoering van een soepeler werkmethode niet betekent dat ik enig misbruik zal tolereren bij de toepassing van het besluit ter bestrijding van de kansarmoede.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven elke mogelijke afwending en oneigenlijk gebruik van het bijzonder krediet te onderzoeken. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om mede te delen dat ik niet zal aarzelen sanctioneren op te treden wanneer misbruiken vastgesteld worden.

II. OPENBAAR AMBT

A. Personeelsformaties

1. In het kader van de tweede fase van de Staatshervorming werden een belangrijk aantal bevoegdheden van de Gemeen-

schappen en Gewesten toegeschoven. Om deze bevoegdheden ook effectief te kunnen uitoefenen werden in de financieringswet middelen voorzien om personeel van de overeenstemmende ministeries of instellingen over te dragen.

De voorbereiding van de effectieve overdracht startte in december 1988 in de „Commissie Barbeaux”. De besprekingen verliepen eerder moeizaam voor bepaalde departementen, zoals bv. Openbare Werken en Financiën.

2. De overdracht van de personeelsleden van de ministeries en wetenschappelijke inrichtingen gebeurt in 4 fasen. De eerste reeks overdrachten vond plaats op 1 augustus 1989 ; de 3 volgende zullen respectievelijk op 1 november 1989, 1 december 1989 en 1 januari 1990 gebeuren.

De personeelsleden van de volgende diensten werden op 1 augustus ambtshalve overgedragen :

— Ministerie van Verkeerswezen, Bestuur van het Zeewezen en de Binnenvaart (832) ;

— Ministerie van Landbouw, Dienst voor Muskusrattenbestrijding (33) ;

— Ministerie van Onderwijs, met uitzondering van het bestuur van de gemeenschapsaangelegenheden en wetenschappelijke inrichtingen van de Staat en een nationale cel bestaande uit 4 betrekkingen (1.265) ;

— Ministerie van Justitie, Dienst voor Jeugdbeschermingbuitendiensten (462) ;

— Nationale Dienst voor Opgravingen (12) ;

— Rijksstation voor Bos- en Hydrobiologisch Onderzoek te Groenendaal (15) ;

— Rijksstation voor Populierenteelt te Geraardsbergen (14) ;

— Gebouwenfonds voor de Rijksscholen (589) ;

— Fonds voor Provinciale en Gemeentelijke Schoolgebouwen (66) ;

— Nationaal Waarborgfonds voor de Schoolgebouwen (26) ;

De op 1 november over te dragen personeelsleden worden deels ambtshalve, deels op basis van vrijwilligheid overgedragen.

Het betreft de volgende diensten :

— Ministerie van Justitie — Hoofdbestuur Jeugdbescherming en 5 personeelsleden van de Algemene Diensten (80) ;

— Ministerie van Verkeerswezen — Hoofdbestuur Zeewezen (120) ;

— Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid — Kader „212” (72) ;

— Ministerie van Openbaar Ambt — Dienst Algemeen Bestuur (4) ;

— Ministerie van Middenstand (2) ;

Op 1 december worden personeelsleden overgedragen van :

— Ministerie van Economische Zaken — Bestuur Energie (36) ;

— Ministerie van Verkeerswezen — Algemene Diensten Vervoer (25) ;

Op 1 januari 1990 wordt de operatie wat de ministeries en wetenschappelijke inrichtingen betreft afgerond door de overdracht van de personeelsleden van :

— Ministerie van Openbare Werken (2.696 + 1.557 WF = **4.253**) ;

— provinciale gouvernementen (Ministerie van Binnenlandse Zaken) (280) ;

— Ministerie van Financiën, Administratie van de Thesaurie en Administratie van de Begroting (32) ;

Het betreft in het totaal dus een overdracht van 6.649 personeelsleden (zonder het Wegenfonds), volgens de op dit ogenblik gekende cijfers.

3. Gelet op de voormelde overdrachten werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 29 juli 1989 een personeelsformatie vastgesteld met het oog op de opvang van het overgedragen personeel en werden de Diensten van de Vlaamse Executieve opgedeeld in drie entiteiten :

- 1) de entiteit : „Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap”
- 2) de entiteit : „Onderwijs”
- 3) de entiteit : „Openbare Werken en Verkeer”.

4. De personeelsleden die overgedragen worden behouden de in hun nationaal departement verworven rechten inzake verloning en allerhande toelagen.

5. Naast de overdracht van personeel worden gelijktijdig besprekingen gevoerd omtrent de overdracht van roerende en onroerende goederen. Dit betreft zowel de verdeling van bibliotheken, cartotheken, en dergelijke als de verdeling van de informatica-apparatuur, rollend materieel en gebouwen. Iedereen zal begrijpen dat bv. het verdelen van het hele informatienetwerk van het Ministerie van Openbare Werken een onmogelijke opdracht is waarvoor een ad hoc oplossing zal moeten uitgewerkt worden.

6. In uitvoering van artikel 61, 3 van de financieringswet heeft de nationale regering een wetsontwerp ingediend betreffende sommige instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten. Het betreft de ontbinding of herstructurering en overdracht van instellingen aan de Gewesten en Gemeenschappen.

De volgende overdrachten worden bij dit onderwerp geregeld :

* aan de Gewesten (geheel) :

— voorschotten fonds voor het herstel van de schade bij grondwaterwinning ;

— N.M.V.B. ;

— R. 1. voor grondmechanica ;

— N.V. Zeekanaal en Haveninrichting en Brussel (aan het Vlaamse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) ;

— N.I. voor Extractiebedrijven (Waalse Gewest) ;

— Nationaal Comité voor planning en controle van de staalnijverheid.

* aan de gemeenschappen (geheel) :

— Nationaal Waarborgfonds voor Schoolgebouwen ;

— Algemeen Fonds voor de Schoolgebouwen ;

* aan de Gewesten (gedeeltelijk) :

— Wegenfonds ;

— Regie der Luchtwegen ;

- Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand ;
- B.D.B.H. ;
- Planbureau ;
- „kader 122” R.V.A. ;
- Nationale Maatschappij voor herstructurering van de Nationale Sectoren ;
- S.C.K. (Vlaamse Gewest) ;
- I.R.E. (Waalse Gewest).

* aan de Gemeenschappen (gedeeltelijk) :

- Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand.

Met betrekking tot de bepalingen die openbaar ambt betreffen en die in comité B werden overlegd, wordt er op gewezen dat in tegenstelling met de wens van de vakbonden wordt geopteerd voor een rechtstreekse overdracht aan de Gewesten van het personeel van het Wegenfonds (i.p.v. voorafgaande integratie in het Ministerie van Openbare Werken). Hiermee wordt het advies van de R.V.S. ingevolg met betrekking tot een gelijkaardige situatie van het personeel van het Rijksinstituut voor Grondmechanica, waarin wordt gesteld dat de overdracht niet mag worden vertraagd en de gewestelijke autonomie moet worden geëerbiedigd. Het statuut van de overgedragen personeelsleden is derhalve een aangelegenheid van de Executieve.

7. Structurering van de Diensten.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 werd een Studie- en Begeleidingscommissie voor de structurering van de Diensten van de Vlaamse Executieve opgericht onder leiding van een Bijzondere Commissaris.

8. Gelet op een eerste rapport van de Commissie en het onderzoek van de voorstellen door de werkgroep Structurering Administratie, werd door de Vlaamse Executieve volgende beslissing genomen :

8.1. de diensten moeten in ruime mate als één geheel functioneren met vrijwaring van de maximale autonomie van elk Ministerie afzonderlijk ;

8.2. de communicatie met de Vlaamse Executieve moet worden verstevigd via een coördinerend Secretaris-generaal, die tevens Secretaris is van de Executieve ;

8.3. vertikaal gezien, moet de werking van ieder Ministerie worden verstevigd en gemoderniseerd. Daarbij moet inspiratie worden gezocht in de principes van de **matrix-organisatie** structuur met dien verstande dat de horizontale werking in principe beperkt blijft tot het strikt noodzakelijke teneinde de autonomie van elk Ministerie zoveel mogelijk te beschermen.

8.4. de herwaardering van de functie van Secretaris-generaal :

hij krijgt een rol als manager zowel naar het beleid toe waar hij betrokken wordt bij de beleidsvoorbereiding, als naar de administratie toe waar hij coördinerend en sturend optreedt naar de uitvoering van dit beleid toe.

Om deze rol te kunnen waarmaken krijgt elke Secretaris-generaal in staf een studie-, plannings- en evaluatie-eenheid.

8.5. het teammanagement en delegerend leiding geven ;

de rol van de directieraad zal geherwaardeerd worden en zijn rol en bevoegdheid inzake personeel en organisatie maximaliseren. De responsabilisering van de ambtenaren kan alleen als een verantwoorde delegatie van **beslissingsbevoegdheid** wordt georganiseerd ook naar de middenkaders toe.

8.6. de diensten worden als volgt gestructureerd in 6 ministeries :

- a. Coördinatie. Financiën en Begroting
 - Coördinatie (Kanselarij, Voorlichting)
 - Financiën en Begroting.
- b. Algemene Zaken
 - Openbaar Ambt (personeelsbeleid, vorming en informatisering van de diensten)
 - Logistiek (centrale aankoopdienst, huisvesting enz.. .)
 - Externe betrekkingen (de coördinatie ervan)
 - Programmatie van het Wetenschapsbeleid en Planning
- c. Onderwijs
- d. Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur
- e. Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden
- f. Leefmilieu en Infrastructuur

(het betreft de overgedragen diensten van Openbare Werken en Verkeerswezen enerzijds en de diensten van AROL, de administratie voor Huisvesting en de Algemene Technische Diensten van de Vlaamse Gemeenschap anderzijds)

8.7. dat de Secretaris-generaal van het Ministerie Coördinatie, Financiën en Begroting belast wordt met een algemene coördinatietaken, waarbinnen hij initiatieven neemt inzake de coördinatie, de beleidsvoorbereiding en -opvolging, integrale kwaliteitszorg, enzovoort.

Hij is tevens Secretaris van de Vlaamse Executieve en Voorzitter van het op te richten College van de zes Secretarissen-generaal. Hiertoe beschikt hij over een aantal logistieke diensten (Kanselarij, Legistiek, Voorlichtingsdienst, enz...).

9. Na onderzoek van voormeld rapport werd tijdens de zitting van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1989 beslist de tweede fase tot structurering van de diensten van de Vlaamse Executieve zo snel mogelijk te starten. In deze tweede fase dient de commissie voorstellen uit te werken in verband met o.a. gedetailleerde structuren, personeelsformaties, organiek reglement, deconcentratie en decentralisatie, organisatie en administratief en geldelijk statuut. Tevens dient de bestaansbaarheid te worden onderzocht van de aanwezige en over te hevelen instellingen van openbaar nut en andere instellingen en organismen.

Twee externe studiebureaus nl. Marcel van Dijck en Arthur Andersen en Co werden ingevolge hun betrokkenheid bij de werkzaamheden van de commissie in de eerste fase aangeduid om in samenwerking met deze commissie een studie desbetreffende uit te voeren.

Om de werkzaamheden zo efficiënt mogelijk te laten verlopen werd binnen de Studie- en Begeleidingscommissie per toekomstig departement een projectgroep opgericht samengesteld uit een vertegenwoordiger van één van beide studie-bureaus en een aantal ambtenaren uit de betrokken administraties.

De bedoeling is dat deze projectgroepen voorstellen ontwikkelen die dan via de Bijzondere Commissaris aan mij zullen gerapporteerd worden. Het eindrapport wordt verwacht tegen 31 januari 1990. Hierna zal dan over de uitein-

delijke integratie van bepaalde instellingen worden beslist en de definitieve structuur van de Diensten van de Vlaamse Executieve worden vastgelegd.

B. Personeelsbeleid

1. In uitvoering van het regeerprogramma zal binnenkort aan de Executieve in het kader van het algemeen personeelsbeleid een voorstel worden voorgelegd om het loopbaanverloop, waaronder de bevorderingen, te objectiveren.

In zijn regeerprogramma van 2 februari 1989 heeft de Executieve bepaald dat bij de bevorderingen van ambtenaren bekwaamheid, beroepsverdiensten en mogelijkheden als criteria zullen gelden. Het is inderdaad noodzakelijk dat de overheid een politiek van „the right man on the right place” gaat voeren, opdat de overheid de dienstverlening naar de burger zou kunnen optimaliseren, enerzijds, en opdat, anderzijds, de overheid een maximaal rendement van de potentiaiteiten van zijn personeel zou kunnen verwezenlijken.

De wil tot objectivering van het personeelsbeleid blijkt, indien we de nieuwsmedia mogen geloven, nog nooit zo actueel te zijn geweest als vandaag. Opdat het echter ooit verder zou kunnen komen dan goede voornemens op dit vlak en omdat het verschuiven van de beslissingsbevoegdheid van het politieke niveau naar dat van de directieraad, enkel een verschuiving van de politisering dreigt in te houden, is het noodzakelijk dat op een methodische en systematische wijze informatie wordt ingewonnen omtrent de functie (the right place) en omtrent het personeelslid (the right man).

2. Daartoe dient men beroep te doen op twee personeelsbeheersinstrumenten : de functie-analyse en het individueel personeelsevaluatiesysteem. Beide methodologische instrumenten zijn onderling compatibel gemaakt en vormen als het ware een Siamese tweeling. Daar waar de functie-analyse de nodige informatie verschaft over de kenmerken van een functie en over de vereisten om deze functie te kunnen vervullen, zal het individueel personeelsevaluatiesysteem de informatie omtrent de kenmerken en potentialiteiten van de ambtenaren leveren met het oog op het vervullen van de huidige en vooral toekomstige functies. Samen leveren ze een bijdrage tot het verwezenlijken van „the right man on the right place”.

3. De functie-analyse betreft een methodologie om de karakteristieken van iedere functie en de daarmee gepaardgaande functievereisten in kaart te brengen. De methodologie werd uitgewerkt op grond van recente ervaringen en experimenten, verricht zowel in de overheids- als in de privé-sector. Daarbij werd het kader vastgesteld waaronder ze in de overheidsdiensten zou kunnen worden gebruikt.

De analyse van de karakteristieken van de functie wordt opgesplitst in enerzijds een analyse van de activiteiten en anderzijds een analyse van de functionele relaties. De synthese levert aldus de bestemming van de functie op.

De analyse van de functievereisten leidt tot het profiel voor de titularis van de functie en kristalliseert zich rond drie polen : de technische, de menselijke en de management-creatieve vereisten.

Wanneer de functie-analyse algemeen wordt toegepast op het niveau van een administratieve eenheid, kan deze analyse geconfronteerd worden met een analyse van de doelstellingen van de organisatie en aldus een werktuig worden bij het globale beheer.

4. Het individueel personeelsevaluatiesysteem betreft een

formeel systeem voor periodieke ontleding van de kenmerken van ieder personeelslid, met het oog op het vaststellen van het vermogen van het personeelslid om te voldoen of te kunnen voldoen aan de vereisten van de huidige en potentieel toekomstige functies.

Dit individueel personeelsevaluatiesysteem is in de eerste plaats georiënteerd op het evalueren van de potentialiteiten van iedere ambtenaar en dit in een dynamisch en evolutief perspectief. Op deze wijze kan het bijdragen tot de revalorisatie van het aanwezige menselijk potentieel.

Het individueel personeelsevaluatiesysteem maakt gebruik van een aantal criteria die compatibel zijn met deze die in de functie-analyse gebruikt worden bij het vaststellen van de functievereisten. Ieder criterium wordt kwalitatief geëvalueerd ; een optelsom of gemiddelde maken wordt bijgevolg uitgesloten.

Het individueel personeelsevaluatiesysteem schenkt, naast het gebruik van criteria, ook veel aandacht aan de organisatie en aan de procedures voor de evaluatie evenals aan de introductie van het systeem en aan de systeembegeleiding en -bewaking.

Het personeelsevaluatiesysteem is zodanig opgevat dat het deel dient uit te maken van een geïntegreerd personeelsbeleid en -beheer.

5. De hiervoor beschreven initiatieven zullen in hun uitvoering dienen geïntegreerd te worden in een nieuw statutair concept. De Executieve heeft de bevoegdheid inzake het administratief en geldelijk statuut van haar personeel aangevraagd gekregen door artikel 87, 3 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 zoals gewijzigd bij wet van 8 augustus 1988.

Dit artikel treedt echter pas in werking vanaf het van kracht worden van een Koninklijk Besluit waarbij de algemene principes ter zake worden vastgelegd. Sedert ongeveer een jaar wacht men op een concreet ontwerp.

Het lijkt er sterk op dat alles in het werk wordt gesteld om de Gemeenschappen en Gewesten te beletten de voorziene autonome bevoegdheid op te nemen. Ondanks herhaalde beloften werd zelfs nog geen interministeriële conferentie omtrent deze materie bijeengeroepen.

De lopende onderhandelingen met de ambtenarenbonden inzake de intersectoriële onderhandelingen 1989-1990, zullen waarschijnlijk de noodzakelijkheid om in statutaire aangelegenheden tot een duidelijkere situatie te komen sneller aantonen dan doorgaans werd aangenomen.

C. Sociale dienst

1. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 19 september 1984 werd de Sociale Dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geregeld. In overeenstemming met dit besluit werd de vzw Sociale Dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap belast met het verzekeren van de opdracht van de sociale dienst. Deze vzw wordt bestuurd door een raad van beheer, paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de representatieve vakorganisaties en uit vertegenwoordigers aangeduid door de Vlaamse Executieve, allen personeelsleden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2. Jaarlijks krijgt de vzw Sociale Dienst een toelage. In artikel 33.03 van sectie 14, Titel I, is voor deze toelage 1990

een bedrag van 7 miljoen frank voorzien. In 1989 bedroeg dit 12,5 miljoen frank. De vermindering voor 1990 is een gevolg van het feit dat eind 1988 de vzw nog over een saldo van 5 miljoen frank beschikte.

Bij de vaststelling van het bedrag voor 1990 is geen rekening gehouden met de tussenkomst in de maaltijdtegenkomsten voor de personeelsleden, aangezien hierover nog geen opties konden genomen worden binnen het kader van de nieuwe huisvesting voor de administratie.

3. In 1990 zullen de nodige initiatieven genomen worden om het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 september 1984 aan te passen aan de herstructurering van de Vlaamse administratie, waarbij één sociale dienst voor het geheel van de diensten van de Vlaamse Executieve zal worden voorzien.

4. In het onderhandelingscomité voor de nationale, de Gemeenschaps- en de Gewestelijke Overheidsdiensten (comité B) werd een protocol van akkoord afgesloten, waarbij de Executieven er zich toe verbonden hebben om, na de overheveling van de personeelsleden van de nationale ministeries naar de Diensten van de Executieven, het voordeel van de prestaties van de sociale dienst te onderwerpen aan een onderhandeling in de respectievelijke sectorcomités van de Executieven.

Als overgangsmaatregel en tot het afsluiten van deze onderhandeling, zullen de verbintenissen uitgevoerd worden die op grond van de reglementen van de sociale diensten, vóór de overheveling van de personeelsleden, toegekend werden.

Het toekennen van de sociale voordelen zal niet onderbroken mogen worden tussen het ogenblik van de overheveling van het personeelslid en het genot van de voordelen van de sociale dienst van de Vlaamse Gemeenschap, zoals ze zullen onderhandeld geweest zijn.

Voor de naar het Vlaamse Gewest overgehevelde personeelsleden van het Ministerie van Verkeerswezen en van het Ministerie van Openbare Werken worden voor het overgangsjaar 1990, respectievelijk 3,4 miljoen frank en 9,6 miljoen frank voorzien aan de sociale dienst van deze twee departementen. De toelage voor de sociale dienst van onderwijs vindt u terug in de desbetreffende sectie.

D. Ambtenarenvorming

1. Middel om de dienstverlening te verbeteren

— De openbare diensten vervullen in onze maatschappij een belangrijke functie nl. de dienstverlening aan de bevolking, en dit voor de meest uiteenlopende taken.

De burger wenst, terecht, op een efficiënte, correcte en vriendelijke manier geholpen te worden. De burger aanvaardt niet geconfronteerd te worden met een op zichzelf teruggeplooid ambtenarij. Het handhaven van de barriere betekent uiteindelijk een slechte naam voor de ambtenarij. En dus de meest sprekende reclame voor algehele privatisering.

M.a.w. : voer voor demagogische hoogstandjes.

— Het antwoord op deze uitdaging ligt ondermeer in de vorming. Des te meer omdat in ons land qua openbare dienst geopteerd werd voor een gesloten loopbaansysteem.

Het komt er dus op aan de vaardigheden en attitudes van het aanwezige menselijke potentieel aan de evoluerende omstandigheden en noden te adapteren.

Er dient dus een waaier van vormingsactiviteiten georganiseerd te worden, zowel op het cognitieve, het psycho-motorische als op het effectief-voluntaire vlak. Naast het „kennen” moeten ook het „kunnen” en de „motivatie” bevorderd worden.

— Vorming is een instrument dat niet op zichzelf staat. Ze is functie van een dubbel gelieerd doel : efficiëntie en service. Ze wordt bepaald en door de inhoudelijke invulling van deze doeleinden en door de wisselende buitenwereld.

Wanneer bijvoorbeeld door de automatisering de taken en functies herverdeeld of gereorganiseerd worden en verwachtingen wijzigen zal het personeel daarop moeten voorbereid worden, door gerichte vormingsprogramma's.

Alleen op die wijze creëert men een openbare dienst die, met dezelfde middelen, een betere dienst, een hoger produkt levert aan de burger, aan de cliënt.

2. Een eigen rationele vormingsaanpak van de Vlaamse Gemeenschap

2.1. De ambtenaar kan maar een beperkt deel van zijn arbeidstijd besteden aan vorming. Daarom zal het vormingsaanbod niet alleen bestaan uit cursussen maar ook uit korte sessies op de dienst zelf, uitlenen van audio-visueel materiaal, syllabi, werkvergaderingen, enz.

Daarnaast mag ook van de ambtenaar een eigen inspanning worden verwacht zeker wanneer deze in de toekomst in het kader van een nieuw personeelsevaluatiesysteem zullen gevaloriseerd worden.

Een rationele aanpak betekent ook dat er zal gestreefd worden naar een evenwichtige inschakeling van diensten die zich binnen de Vlaamse Gemeenschap met vorming bezighouden (VDAB, schriftelijk onderwijs, . . .), eigen ambtenaren, individuele lesgevers, universiteiten, instellingen en firma's. Daarnaast zal er ook verder beroep worden gedaan op nationale instellingen zoals het ADSV. Deze inschakeling gebeurt natuurlijk in functie van een kwalitatief hoogstaande opleiding.

2.2. Deze eigen rationele vormingsaanpak vergt een eigen organisatie. Na de herstructurering wordt er een beperkte centrale vormingsdienst voorzien. Deze vormingsdienst zal fungeren als spilfiguur van de vorming. Zij zal verantwoordelijk zijn voor de samenstelling en uitvoering van het vormingsplan.

Een jaarlijkse algemene evaluatie valt onder de verantwoordelijkheid van de centrale vormingsdienst en vormt tevens één van de inputs voor het volgende plan. Naast de centrale vormingsdienst zal er per ministerie een ambtenaar — de vormingsdirecteur — worden voorzien. Deze ambtenaar wordt tijdelijk verantwoordelijk voor de vorming in zijn departement. Omdat van hem de meeste dynamiek moet uitgaan, wordt er geopteerd voor een maximale duur van die functie van twee maal vijf jaar.

Hij hangt functioneel af van de centrale vormingsdienst en fungeert binnen zijn departement als een contactpersoon. Hij detecteert de vormingsbehoeften zowel vanuit individueel als vanuit organisatorisch standpunt en vertaalt dit naar het algemeen vormingsplan.

Anderzijds is hij ook het best geplaatst om resultaten van de verschillende vormingsactiviteiten te evalueren. Hij is de doorgangssluis tussen de ambtenaren en de centrale vormingsdienst.

De taak van de vormingsdirecteur situeert zich ook op het vlak van onthaal en begeleiding van stagedoende ambtenaren. Hij maakt de stageverslagen voor stagiairs van niveau 1 en zetelt in de stagecommissie.

Naast het uitvoeren van het algemeen vormingsplan, kan hij ook zelf vorming organiseren, specifiek noodzakelijk voor zijn departement dit uiteraard in overleg met de centrale dienst.

3. Vormingsactiviteiten in 1990

3.1. voor 1990 wordt 30,2 miljoen frank ingeschreven in de begroting. In vergelijking met vorig jaar (11 mio) is dit een aanzienlijke verhoging. Dit bedrag moet reeds een eerste duiding zijn voor het stijgend belang dat aan opleiding wordt gehecht.

Daarmee besteedt de Vlaamse Gemeenschap ongeveer 1 % van haar loonkost aan vorming. In vergelijking met het bedrijfsleven is dit nog minimaal. Voor volgende jaren zal het dus noodzakelijk zijn dit bedrag nog aanzienlijk te verhogen, wil men een modern management in de Administratie doorvoeren.

Bij een eerste evaluatie werd het duidelijk dat de informaticaopleidingen over het algemeen tegemoet komen aan de verwachtingen van de organisatie en van de deelnemers.

Daarom zullen opleidingen, rekening houdend met de bemerkingen van een grondige evaluatie, in 1990 worden hernomen. Door de overheveling van nationale ambtenaren naar de gemeenschappen, wordt het personeelsbestand uitgebreid van 4.000 naar 13.000 ambtenaren. Er zullen dus aanzienlijk meer sessies van iedere cursus moeten georganiseerd worden.

3.2. Onthaal en opleiding van stagedoende personeelsleden

Bijzondere aandacht zal gaan naar de opvang van de stagedoende ambtenaren. Deze ambtenaren zullen, ongeacht hun niveau, een aantal verplichte algemene cursussen volgen, zoals : begroting, plichtenleer, statuut, wetgevingstechniek e.d. Deze algemene opleiding wordt aangevuld met specifieke cursussen, die dan meer een training-on-the-job beogen.

Om de integratie te bevorderen van de stagiairs en van de personeelsleden die uit de nationale departementen overgeheveld worden, wordt er een nieuw vormingspakket samengesteld dat de nieuwe structuren en de uitbouw van een Vlaamse ambtelijke cultuur tot onderwerp heeft.

3.3. Informaticaopleidingen

Ook in 1990 zullen er algemene initiatiecursussen georganiseerd worden die drempelverlagend zullen werken. Vooral ambtenaren van niveau 1 moeten voldoende overtuigd zijn van het nut en de mogelijkheden van de bureautica in onze administratie. Zij moeten leren denken in termen van informatica. Deze ambtenaren zijn verantwoordelijk voor het efficiënt gebruik van de informatica binnen hun dienst.

Van hen moet de noodzakelijke stimulans komen.

— Naast het verder invoeren van pc's en terminals en nieuwe meer geavanceerde softwarepakketten komt ook een netwerk in gebruik en worden minicomputers ingeschakeld. Dit alles vergt bijkomende, aangepaste opleidingen. Bovendien heeft het automatiseringsproces een multiplicator-effect wat aanleiding geeft tot nieuwe, meer gespecialiseerde opleidingsbehoeften.

— Het hoeft geen verder betoog dat in deze periode van belangrijke organisatorische veranderingen het aspect organisatieontwikkeling binnen de vorming een nieuwe en veel diepere dimensie moet krijgen.

Naast het voortzetten voor meer ambtenaren dan in het voorgaande jaar van de opleidingen rond beleidsmethodologie en management zullen nieuwe cursussen worden gestart die de reorganisatie van de diensten, een betere beheersing van de communicatiekanalen binnen het departement en de creatie van een eigen huiscultuur tot voorwerp hebben.

3.4. Voorbereiding op loopbaanexamens

Daarnaast is het de taak van de overheid om haar personeelsleden een aangepaste voorbereiding te geven met het oog op bevorderingsexamens. Personeelsleden van de niveaus 2, 3 en 4 verdienen hun bevorderingen via examens. Dit vormt binnen de administratie het enige beloningssysteem. Het is bijgevolg logisch dat de organisatie daartoe een goede voorbereiding verstrekt.

3.5. Vorming in het kader van een nieuw personeelsevaluatiesysteem

In het kader van een politiek van „the right man on the right place” zal in de nabije toekomst meer aandacht geschonken worden aan de potentialiteiten van iedere ambtenaar. Deze potentialiteiten om de huidige en, nog meer om een toekomstige, functie te vervullen kunnen opgespoord worden via een in te voeren individueel personeelsevaluatiesysteem.

Bij deze evaluatie dient er o.a. aandacht geschonken te worden aan de vorming die de betrokken ambtenaar dient te volgen met het oog op het ontwikkelen van zijn potentialiteiten, alvorens een andere (al dan niet hoger gekwoteerde) functie te kunnen vervullen.

Een vernieuwd en geobjectiveerd loopbaanverloop zal dienen gebaseerd te zijn op een mix van individuele evaluatie, gevolgde vorming, ancienniteit en bekwaamheidsproeven. Op deze wijze zal de vorming gevaloriseerd worden in het loopbaanverloop van de ambtenaar.

3.6. Tenslotte wordt er ook aandacht besteed aan de audiovisuele uitrusting van de vormingsdienst.

E. Burotica en Informatica

1. Begrotingstechnisch

Vanaf 1990 wordt voor wat de Begroting Informatica van de Vlaamse Gemeenschap betreft, een duidelijk onderscheid gemaakt tussen investeringsuitgaven enerzijds en ontwikkelings- en exploitatieuitgaven anderzijds. Het verleden heeft weinig of geen uitsplitsing op dit vlak voorzien, hetgeen de begroting Burotica en Informatica te weinig overzichtelijk maakte.

Voor de Vlaamse Administratie, in haar vorm van voor augustus 1989, worden daarom nog slechts 2 artikels voor de informatica in beschouwing genomen, namelijk het artikel 01.03B voor de investeringen en het artikel 12.61B voor ontwikkelings- en exploitatiekosten.

Tevens is begrotingstechnisch voor een nieuwe sectie gekozen, nl. 14, om deze kredieten in orde te brengen.

De keuze voor een programmabegroting houdt in dat voor alle besturen (te vormen ministeries) alle kredieten voor

Burotica en Informatica in artikels vermeld worden met een toevoeging van de letter B. Door de artikels met deze toevoeging te sommeren bekomt men een kredietmatig overzicht van het gehele Burotica en Informatica gebeuren.

2. Doelstellingen

De genomen opties voor de uitvoering van het RITA-project (Reorganisatie door middel van Informatica-Technologieën van de Vlaamse Administratie) worden binnen de mogelijkheden van de kredieten 1990 verder doorgevoerd.

De continuïteit van de werking van de ministeries, betrokken bij de Staatshervorming zal verzekerd worden en de integratie ervan in de bestaande informatisering van de Vlaamse Gemeenschap wordt aangevat.

Voor de entiteit Ministerie van Onderwijs werd een overeenkomst afgesloten met het studiebureau A. Andersen om een specifiek informaticaplan voor deze entiteit op te maken. Dit informaticaplan moet later een onderdeel vormen van een algemeen overkoepelend informaticaplan voor de zes ministeries van de Vlaamse Gemeenschap.

Bovendien worden de overgehevelde diensten reeds ingeschakeld in het RITA-plan. Begin november zal Onderwijs aansluiten op het gemeenschappelijk financieel systeem. Wat het personeelssysteem betreft zal een gemengde werkgroep mij zo vlug mogelijk adviseren over de keuze tussen de personeelssystemen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en dat van het Ministerie van Openbare Werken, zodat ook Onderwijs hierop kan aansluiten. Thans worden reeds de nodige maatregelen genomen om het Rekencentrum van Onderwijs te verbinden met de centrale communicatie-controle-eenheid van het Markiescomplex.

3. Actualisering

Begin 1990 zal een actualisering van het totale RITA-project worden opgemaakt in functie van de nieuwe structuur van de Vlaamse Administratie. Het RITA-3 project (Integratie van de over te hevelen diensten naar de Vlaamse Gemeenschap) vormt hiertoe de aanzet.

Bij deze actualisering is een accentverschuiving onvermijdelijk. De redenen hiervoor zijn de volgende :

- Het RITA-project is te ambitieus opgezet. Het moet herleid worden tot de reële mogelijkheden van de Vlaamse Administratie (mensen en middelen).

- De C.I.C. (Centrale Informatie Cel) is onderbezet en mist ervaring en kennis.

- De functionering van de C.I.C. wordt geremd door de ambtelijke structuur met een strikte lijnhiërarchie.

- De modale gebruiker wordt te weinig bij de ontwikkeling betrokken en is bijgevolg onvoldoende gemotiveerd.

- De sterk gewijzigde structuur van de Vlaamse Administratie vereist een aangepast plan.

- De noodzakelijke opleiding is pas gestart nadat reeds heel wat projecten waren begonnen.

Deze accentverschuiving zou er als volgt kunnen uitzien (volgende week zal ik hierover een concreet voorstel aan de Vlaamse Executieve voorleggen) :

- * RITA wordt in 1990 afgeslankt verdergezet :

- De gemeenschappelijke systemen (financieel en personeel) worden verder ontwikkeld.

— Het dossieropvolgingssysteem wordt voorlopig niet verdergezet. Een grondige evaluatie m.b.t. doelstellingen, kosten/baten, beschikbaar menselijk potentieel, zal worden uitgevoerd.

— Het logistiek systeem wordt voorlopig niet opgestart. Het dient immers rekening te houden met de nieuwe structuur van de Vlaamse administratie. Bovendien is het aangegeven het te ontwikkelen in functie van een nieuwe drieledige informatica benadering (micro, mini, mainframe) die wel dra zal worden geïntroduceerd.

— De nadruk zal gedurende deze periode vooral worden gelegd op de ontwikkeling van kleine, beheersbare toepassingen die onmiddellijk zichtbaar zijn voor de gebruiker en de burger.

— Meerdere externe firma's kunnen hierbij worden ingeschakeld.

* Ondertussen wordt :

— de opleiding versneld verdergezet ;

— het RITA-plan geactualiseerd in functie van de nieuwe structuur, de aanbevelingen van RITA-3, en de reële mogelijkheden van de administratie ;

— een aangepaste C.I.C., met specialisten uit Openbare Werken en Onderwijs, opgericht ;

— een aangepast plan uitgewerkt om informatica-personeel aan te trekken en te houden ;

— het hard- en software-beleid bijgestuurd met de bedoeling zoveel mogelijk ambtenaren te laten participeren in de gehele automatisering.

4. Artikel 01.03.B Investerings : VK 121,0 mio BF en OK 95,0 mio. BF.

Wat de investeringen (hard- en software) betreft, dient enerzijds rekening gehouden met de beschikbare personeelscapaciteit en anderzijds met snelheid van realisatie van een verder doorgedreven informatisatie van de administraties in de nieuwe gebouwen. (Markies- en Boudewijncomplex).

Teneinde de geplande projecten te kunnen uitvoeren, dienen deze opgevolgd, begeleid en gecontroleerd te worden op een kwalitatief efficiënte manier. Bij de herstructurering van de Vlaamse Administratie zal hiermee rekening moeten worden gehouden.

Bijzondere aandacht dient besteed aan de verdere specifieke opleiding van de personeelsleden van de Centrale Informatie Cel (C.I.C.). Half 1989 werd een inhaalbeweging inzake informatica-opleiding gestart, vooral gericht op de C.I.C. en de informatiecoördinatoren. In 1990 wordt deze inspanning verdergezet en uitgebreid naar andere personeelsleden zodat de administratie zo snel mogelijk onafhankelijker komt te staan van de informatieleveranciers.

De realisatie van de lokale netwerken in de verschillende gebouwen verloopt trager dan oorspronkelijk gepland. De opgedane ervaring met de uitrusting van het Markiescomplex wordt aangewend om het Boudewijn-en het Copernicuscomplex beter en efficiënter uit te rusten.

De aanschaf van bijkomende apparatuur moet meer realistisch worden gepland en over de twee volgende jaren worden gespreid. De „Buitendiensten” worden hierbij eveneens betrokken.

Wat de invoering van de netwerkcommunicatie voor de

verschillende diensten van de Vlaamse Gemeenschap betreft, zullen de nodige voorzieningen worden getroffen om de interconnectie van deze diensten waar te maken. Deze verbindingen zullen op een „open” en gestandaardiseerde wijze verlopen. Alzo zal een concentratie op beleids- en dienstverlenend vlak worden gerealiseerd, ondanks de geografische spreiding van de verschillende Vlaamse administraties.

5. Artikel 12.61B Ontwikkeling en exploitatie : VK 315,6 mio BF en OK 249,5 mio BF).

De exploitatiekosten van de huidige systemen werden nauwkeurig geraamd. Hierbij wordt rekening gehouden met het hoger gebruik als gevolg van de stijgende automatiseringsgraad evenals met de realisatie van bijkomende systemen.

Zoals reeds vermeld zullen door een tragere realisatie de netwerkkosten in de nieuwe gebouwen minder hoog liggen. Het aantal exploitatie-opdrachten zal door een goede planning en opvolging van de vooropgestelde uitvoering op een zelfde peil dienen gehouden.

De tussenkomsten bij het netwerk door de eigen logistieke diensten zal verhoogd worden. De uitgaven voor data entry kunnen vermeden worden door de ter beschikkingstelling van R.V.A.-stagiairs.

De ontwikkeling van nieuwe systemen heeft een grote achterstand opgelopen : de vooropgestelde tijdsplanning bleek te nipt berekend, mede door gebrek aan coördinerend en controlerend personeel. Tevens voorziet de RITA-studie eerder een afremming van het ontwikkelen van nieuwe systemen om prioritair de gemeenschappelijke systemen te ontwikkelen.

Het project „kantoorautomatisering” wordt ruimer dan vooropgesteld doorgevoerd. Hierbij wordt rekening gehouden met het te ontwikkelen toekenningssysteem voor de Vlaamse Gemeenschap, de trends op de snel evoluerende software markt, de bestaande netwerkconfiguraties en de ermee gepaard gaande communicatienoden.

Tenslotte kan gesteld dat een tijdelijke vermindering van de voorziene budgetten thans kan verantwoord worden door een vertraging in de realisatie van de nieuwe projecten, en door een gebrek aan personeelsbestaffing en de daaruit voortvloeiende mindere beschikbaarheid voor controlerende, begeleidende en medebeleidsbepalende taken van de centrale informatiecél.

II. ALGEMENE BESPREKING

A. Binnenlandse Aangelegenheden

Een lid stelt vast dat de gemeentefinanciën thans gesaneerd zijn en dat de slechte toestand van 1982 achter de rug is vooral dank zij de inspanningen van de gemeenten zelf. Maar toch heeft hij enkele bedenkingen wat de toekomst betreft, onder meer wegens de blokkering van het Gemeentefonds, de gevolgen van de fiscale hervorming, de forfaitaire en niet-geïndexeerde toelage voor de GESCO's, de stijgende inflatie en rentevoeten.

Hierop antwoordde de Gemeenschapsminister dat de hogere overheid een deel bepaalt van de gemeentelijke inkomsten onder andere via het Gemeentefonds, maar daarbij dient rekening te houden met het feit dat er weinig budgettaire ruimte is in de begroting van de Gemeenschappen en Gewesten en met het bestaan van de financieringswet.

Op het lokaal vlak sluiten momenteel alle begrotingen in evenwicht (dit is een wettelijke verplichting). Dit is positief.

De financiële toestand van de Vlaamse gemeenten is de jongste bestuursperiode erg verbeterd (1983-1988). Dit blijkt uit de volgende tabel (begrotingen 308 Vlaamse gemeenten).

Jaar	Vorige dienstjaren	Eigen dienstjaar	Resultaat
1982	— 8.075.000.000	— 1.917.000.000	— 9.992.000.000
1987	+ 9.945.000.000	— 4.301.000.000	+ 5.644.000.000
1988	+ 11.656.000.000	— 6.330.000.000	+ 5.235.000.000

De financiële toestand van de Vlaamse gemeenten is globaal goed. Toch mag het tekort van het eigen dienstjaar niet verder oplopen.

De verplichte sanering tijdens de periode 1983-1988 is gebeurd door middel van onder meer een **belastingsverhoging** van bijna gemiddeld 40 % door de gemeenten, de lage **rentevoet**, enzovoort.

Maar er zijn een aantal elementen die de financiën negatief kunnen beïnvloeden :

— de hervorming van de personenbelasting. De invloed van de aanvullende personenbelasting is in 1990 30 %, in 1991 70 % en volledig in 1992. Het totaal van de **minder-ontvangsten** voor alle Vlaamse gemeenten is 2,5 miljard (1992). Deze 2,5 miljard betekent 12 % van de fiscale ontvangsten 1989, uit hoofde van de personenbelasting ;

— de inflatie is niet opvallend, maar kan op termijn zeer bezwarend zijn ;

— voor de wedden noteren we de solidariteitsbijdrage, de 2 % weddeverhoging en de inhaalbonificatie. Hier moet er op gewezen worden dat de loononderhandelingen en de resultaten ervan het gevolg zijn van een jarenlange bevrozing van eigenlijke onderhandelingen ;

— er zijn mogelijk rentestijgingen ;

— ook de energieprijzen kunnen stijgen.

Naar aanleiding van vragen vanuit de Commissie gaf de Gemeenschapsminister vervolgens zijn zienswijze weer op het zogenaamd meerjarenplan.

Zijn **onderrichtingen** in dit verband zijn de omzendbrief van 23/3/89 (het meerjarig financieel beleidsplan) en de omzendbrief van 2/6/89 (het jaarverslag).

De doelstellingen van het meerjarenplan zijn :

1) het gemeentelijk beleid als een samenhangend geheel te beschouwen en de beperktheid van een dienstjaar te doorbreken ;

2) de begroting als fase in een doorlopend beleidsproces te benaderen in volledige samenhang met de **beleidsplan**ning ;

3) inzicht te verschaffen in de toekomstige ontwikkelingen van de gemeentefinanciën ;

4) de verplichtingen van de gemeenten het **begrotingsevenwicht** veilig te stellen en te verstevigen ;

5) het meerjarig financieel beleidsplan moet de **gemeente**-bestuurders aansporen tot verantwoordelijkheid in het beheer van de middelen die hun voor het voeren van het beleid ter beschikking worden gesteld ;

6) aan de hand van het meerjarig financieel beleidsplan

kan elke beleidsoptie dadelijk getoetst worden op haar huidige en toekomstige weerslag op de gemeentefinanciën

7) begroting, meerjarig beleidsplan, jaarverslag en rekeningen vormen samen een vierspan waarbij het bestuurscollege en raadsleden ruim inzicht kunnen verwerven in de financiële slagkracht waarover de gemeente beschikt. Zij dragen daardoor bij tot een grote openbaarheid en doelmatiger beheer.

Het meerjarig financieel beleidsplan moet als resultaat hebben dat overeenkomstig de wettelijke verplichtingen, voor elk van de jaren waarover het loopt, als algemeen resultaat een evenwicht of een overschot wordt bekomen. Hierbij kan uitdrukkelijk gesteld worden dat het administratief toezicht op de begrotingen in de toekomst volledig zal worden georiënteerd in volledige samenhang met het beleidsplan.

Het jaar 1990 is het eerste jaar waarvoor bij de begroting het meerjarig financieel beleidsplan als verplicht **verantwoordingsstuk** dient toegevoegd te worden.

De eerste maal zal het financieel beleidsplan ingevoerd worden om gevoegd te worden bij de begroting 1990. De financiële toestand zoals die tot uiting komt in de begroting 1989 en de rekening 1988 is er het uitgangspunt van.

— Het plan wordt in principe opgemaakt voor de volledige bestuursperiode of het gedeelte van een begonnen **bestuursperiode** die nog niet afgelopen is.

— In geen geval mag het echter een periode betreffen die minder lang is dan 3 jaren.

— Op het einde wordt het plan dus **legislatuuroverschrijdend**.

— Omdat het niet mogelijk is de financiële ontwikkelingen op voorhand exact te voorspellen dient het meerjarig financieel beleidsplan doorlopend aangepast te worden aan de werkelijke financiële ontwikkelingen van de gemeenten.

— Het beleidsplan zal daarom elk jaar naar aanleiding van opmaak van de begroting opnieuw getoetst en aangepast worden aan de financiële evolutie.

Hoe het beleidsplan moet opgemaakt worden blijkt uit de bijlage bij de omzendbrief waarbij een model van financieel beleidsplanning is gevoegd, dat de gemeenten verplicht moeten volgen. Het is de gemeenten wel toegestaan sommige onderdelen verder uit te splitsen wanneer zij dit nodig achten. Van het algemeen kader mag evenwel niet afgeweken worden.

Het financieel beleidsplan bevat 4 onderdelen :

1. de beschrijven van de huidige financiële toestand ;
2. de financiële ontwikkeling van ontvangsten en uitgaven ;
3. de meerjarenplanning van de buitengewone dienst ;
4. het overzicht van de financiële ontwikkeling.

Het meerjarig financieel beleidsplan vormt de hoeksteen van zijn beleid op financieel gemeentelijk vlak, aldus de Gemeenschapsminister.

Enerzijds biedt het de gemeenten de mogelijkheid een vooruitziend en doelmatig beleid te voeren dat het financieel evenwicht bewaart, en anderzijds biedt het de mogelijkheid om in de toekomst preventief en **coöperatief** en niet uitsluitend of onmiddellijk sanctionerend op te treden in zijn hoedanigheid van voogdijoverheid.

Rond het Gemeentefonds rezen volgende vragen :

1) Volgens welk vast mechanisme worden de dotaties bepaald ?

2) Terwijl alle uitgaven van de gemeenten de hoogte ingaan, stelt men vast dat het Gemeentefonds voor 1990 geblokkeerd blijft op het niveau van 1989, wat door sommige leden als niet verantwoord werd bestempeld.

3) Sommige leden vragen zich af waarom niettemin de gemeenten 2 % meer mogen inschrijven.

Over het Gemeentefonds gaf de Gemeenschapsminister een uitgebreid antwoord. Wat de definitieve bepaling van de dotaties 1987-1988 betreft werd gesteld wat volgt.

Het koninklijk besluit 263, aangevuld door het koninklijk besluit 481, bepaalt dat de afdracht door de nationale overheid aan het 'Gemeentefonds gelijke tred moet behouden met de evolutie van de staatsuitgaven, de openbare schuld uitgezonderd.

Het gewest kan die koninklijke besluiten niet toepassen.

Op 1 januari 1989, bij de regionalisering van het Gemeentefonds en het Provinciefonds, waren de dotaties 1987 en 1988 nog niet definitief vastgesteld.

De definitieve vaststelling :

— de voorlopige dotatie werd jaarlijks bepaald op basis van een evolutiepercentage, vastgesteld door vergelijking van de begroting van het jaar waarnaar de dotatie werd genoemd met de aangepaste begroting van het vorig jaar, uitgezonderd de uitgaven betreffende de openbare schuld ;

— de definitieve dotatie werd naderhand vastgesteld op basis van de aangepaste begroting van het jaar waarnaar de dotatie werd genoemd met de aangepaste begroting van het vorig jaar.

Bij voorbeeld. Dotatie 1987 = dotatie '86 + evolutiepercentage voorlopig : evolutiepercentage staatsuitgaven volgens begroting '87 ten opzichte van aangepaste begroting '86.

Definitief : evolutiepercentage staatsuitgaven volgens aangepaste begroting '87 ten opzichte van aangepaste begroting '86.

Volgens de hogervermelde regels zouden de Vlaamse gemeenten voor 1987 en 1988 recht hebben op een surplus. De vraag wie de meerkost moet betalen is aanhangig bij het overlegcomité.

Het is duidelijk dat de Gewesten die koninklijke besluiten niet kunnen toepassen, gezien ze moeten rekening houden met de evolutie van de nationale begrotingen. Deze betwisting gaat over een bedrag in de orde van grootte van 4 miljard frank. Voor 1987 en 1988 bleven evenwel nog saldi te verdelen, dit is thans gebeurd bij wijze van voorschotten. Deze saldi moeten verdeeld worden, anders vervallen ze bij ontstentenis van de aanwending van de kredieten op 31 december 1989. In het programmadecreet, thans ingediend in de Vlaamse Raad, zijn voor 1987 en 1988 de nodige bepalingen opgenomen. Een koppeling van de dotaties aan het uitgavenniveau van de nationale begroting is niet meer mogelijk.

De voorlopige dotaties 1987 en 1988 worden in het programmadecreet vastgesteld op het gedeelte van die fondsen dat toevalt aan de gemeenten en de provincies van het Vlaams Gewest. Bij het koninklijk besluit van 7 juli 1988 werd de voorlopige dotatie van het Gemeentefonds voor 1987 vastgesteld op 66.405.400.000 frank. Bij toepassing van het koninklijk besluit van 2 maart 1987 werd het te verdelen krediet voor het Gemeentefonds voor 1987 vastgesteld op

35.155.018.760 frank (verdeelsleutel 52,94 %) voor het Vlaamse Gewest. Er werden betalingen verricht ten belope van 32.574.474.342 frank, na aftrek Fonds voor Maatschappelijk Welzijn, lasten van de saneringsleningen blijft nog 822.793.480 frank beschikbaar. Dit is ondertussen reeds verdeeld bij besluit van 2.10.1989.

Het krediet voor 1988 werd bepaald op 65.077.300.000 frank.

verdeelsleutel : 53,169 % .

Vlaams Gewest : 34.600.349.637 frank – M.W. – 32.870.902.155 frank.

Betalingen werden verricht ten belope van 31.593.367.158 frank.

Beschikbaar blijft : 1.277.534.997 frank.

Bij besluit van 31 oktober 1989 werd een vijfde aanvullend voorschot toegekend.

Door de bepaling in het programmadecreet wordt de dotatie voorlopig definitief vastgesteld. De discussie met de nationale Regering wordt evenwel opgehouden.

Terecht merkte een lid op dat de dotatie 1990 gebaseerd is op het niveau van 1989. En toch is er in de begrotingsonderrichtingen van 1990 een stijging van 2 %.

Het is zeer eenvoudig te verklaren waarom er in de onderrichtingen duidelijk staat dat de gemeenten 4 x het voorschot 1989 moeten inschrijven + 2 %. Dit is nog beduidend lager dan wat de gemeenten in 1990 zullen toegekend zien.

Voor 1989 werden vier voorschotten toegekend ten belope van 31.158,8 mio. (7.789,7 mio x 4). De dotatie van het Gemeentefonds wordt vastgesteld op 34.101 mio frank. In het begin van het jaar 1990 zal eveneens het saldo 1989 toegekend worden : 982,4 mio frank. Voor alle gemeenten wordt voor 1990 31.781 mio ingeschreven (voorschotten 89 x 1,02), of (31.158,8 mio + 623,5 mio). Er is dus nog steeds een marge van 360 mio. (het Fonds voor maatschappelijk welzijn en de lasten van de saneringsleningen zijn reeds afgetrokken).

Oorspronkelijk stond in de begrotingsonderrichtingen 4 % stijging. Daar was een ruime marge bij behouden. Namelijk de 4 voorschotten + 2 % en de stijging van de dotatie met 3 %. Dit wil zeggen dat men aan 5 % kwam. Vandaar dat dit toen verminderd is tot 2 %, overeenkomstig bovenstaande redenering kon de 2 % behouden worden.

Schema

Thesaurie '90

— voorschotten zoals '89 : 7.789,7 mio

saldo '89 : 982,4 mio

— saldo '90 : (eventueel) 974 mio

Totaal : **33.379** mio

Wat vervolgens de evolutie van het Gemeentefonds betreft werd gesteld wat volgt.

Sinds 1 januari 1989 zijn het Gemeente- en Provinciefonds volledig geregionaliseerd en stelt elk Gewest autonoom het bedrag vast dat het aan beide fondsen wil spenderen.

De financieringswet bepaalt het mechanisme voor de berekening van de bedragen die jaarlijks naar de Gewesten worden overgeheveld als equivalent van de vroegere gewestelijke aandelen in het Nationale Gemeente- en Provinciefonds. Voor 1989 bedroeg dit voor het Vlaams Gemeentefonds

33.419,6 miljoen (98 % van het basisbedrag bepaald in art. 24 van de Financieringswet, gebaseerd op het bedrag ingeschreven in de nationale ontwerpbegroting).

In 1989 werd het volledige basisbedrag namelijk 34.101,7 miljoen ingeschreven. Voor 1990 wordt de dotatie behouden op het peil 1989. Als men de bedragen naast elkaar plaatst dan krijgt men

1987 :	35.155
1988 :	34.608
1989 :	34.101
1990 :	34.101,7

De dotatie daalt dus niet meer. Daarmee wordt al een trend stopgezet. Bovendien ontvangen de gemeenten in 1989 nog :

een vijfde voorschot voor 1987 :	822.799.480
een zesde voorschot voor 1988 :	1.277.534.997
	2.100.328.477

Er moet dringend een decreet tot stand komen op het Gemeentefonds. Dit decreet kan in een eerste fase de dotatie van het Gemeentefonds volgens een vast mechanisme laten verlopen, overeenkomstig de bijzondere wet van 16 januari 1989.

De discussie gaat erover hoe groot de middelen wel moeten zijn. Uit het verslag van de Kamer met betrekking tot de Financieringswet kan men de theoretische toewijzing hantieren.

Hoe geschiedt de financiering van de gewesten bij de regionalisering van het Gemeentefonds ?

Er zijn :

1) niet-fiscale ontvangsten verbonden aan de uitoefening van hun bevoegdheden, en met name over een trekingsrecht op een door de staat verleende tegemoetkoming ter financiering van de programma's voor wedertewerkstelling van werklozen ;

2) ontvangsten uit zogenaamde gewestelijke belastingen ;

3) opcentiemen op de personenbelasting of op de registratierechten ;

4) een zogenaamde „nationale solidariteitstussenkomst” ;

5) leningen ;

6) een deel van de opbrengst van de personenbelasting, met inbegrip van de kredieten die overeenstemmen met het Gemeentefonds en het Fonds der provinciën.

Het gedeelte van de opbrengst van de personenbelasting dat aan de Gewesten wordt toegekend, zal de belangrijkste bron vormen voor de regionale financiering. Tussenkomst in de staatsschuld — afhouding van een bepaald percentage van de basisbedragen die normaal gezien aan de Gewesten en de Gemeenschappen moeten worden gestort.

De ontvangsten van de personenbelasting bestaat jaarlijks voor elk Gewest uit drie pakketten :

1) voor de berekening van het tweede pakket wordt uitgegaan van de basisbedragen die overeenstemmen met de huidige nationale bestedingen voor het Gemeentefonds en het Fonds der provinciën. Dit bedrag wordt de volgende jaren geïndexeerd. In 1989 krijgen de gewesten slechts 98 % van het totaal bedrag. Vanaf 1990 wordt het geïndexeerd basisbedrag per Gewest opgesplitst in twee gedeeltes : 85,7 % en 14,3 % ;

2) 85,7 % : deel van de nationale begroting dat in 1988 gefinancierd werd door lopende ontvangsten ;

3) 14,3 % : gefinancierd door leningen.

Voor de 14,3 % bepaalt men jaarlijks de constante annuïteiten die overeenkomen met de aflossing en de intresten van een theoretische lening op negen jaar.

De staat neemt 85,7 % ten laste. De Gewesten nemen 14,3 % ten laste.

De 85,7 % van de basisbedragen en de 85,7 % van de annuïteiten worden samengesteld.

Dit totaal wordt uitgedrukt in een percentage van de opbrengst van de personenbelasting in het betrokken Gewest. Het hoogste percentage van de drie Gewesten (Waalse Gewest) wordt toegepast op de in elk Gewest gelokaliseerde ontvangsten inzake personenbelasting, om de theoretische toewijzing van het tweede pakket aan elk Gewest te bepalen.

Dit is echter te eenvoudig :

1. de uitgangspunten met betrekking tot de opbrengst van de personenbelasting zijn doorkruist door de belastingsvermindering ;

2. men heeft geen rekening gehouden met mogelijke saneringsinspanningen. Men moet financieren ten belope van leningen voor 14,3 %. Men is er van uitgegaan dat dit voor 100 % zou gebeuren ;

3. bovendien is het zo dat de financiële middelen, die na de bijzondere wet van 16 januari 1989 overgedragen werden aan het Vlaamse Gewest, door het Vlaamse Gewest op een vrije manier kunnen aangewend worden. De bestemming van het totaal dat op de opbrengst van de personenbelasting wordt ingehouden is niet vooraf vastgelegd, zodat elk Gewest er vrij over beschikt om zijn uitgavenbegroting samen te stellen.

Met andere woorden : het Gewest mag de totale bijdrage bepalen die het aan de Gemeenten wil storten, alsook het aandeel in de dotatie dat aan elke Gemeente toekomt ;

4. het is ongetwijfeld zo dat de decreetgever moet voorzien in een vast en duidelijk mechanisme. In principe verdient een aanpassing van de dotatie volgens de index der consumptieprijzen de voorkeur. Het criterium is makkelijk bereikbaar en voor iedereen controleerbaar. Het is een officieel gegeven, dat wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Het Gemeentefonds vormt een gedeelte van de gewone ontvangsten van de gemeenten, de evolutie van hun uitgaven staat in rechtstreeks verband met de levensduurte.

Men mag echter inderdaad niet uit het oog verliezen dat de financiële middelen, via de bijzondere wet van 16 januari 1989 overgedragen aan het Vlaamse Gewest, zullen toemen en na verloop van 10 jaar in verhouding staan tot het percentage van de opbrengsten van de personenbelasting in het Gewest.

Toepassing van het geïndexeerd basisbedrag

Dotatie '89	Dotatie '90	Basis- bedrag	1989-98 %	1990 geïnde- xeerd	1990-98 %
34.101,7	34.101,7	34.101,7	33.319,6	35.124,8	34.420,5

Het is duidelijk dat in dit geval het verschil tussen de dotatie 90 zoals vastgelegd in de begroting 34.101,7 en het

bedrag geïndexeerd met toepassing van de 98 % zijnde 34.420,5 zeer klein is.

Bijlage 1 geeft een overzicht van het Gemeentefonds 1977-1989 wat de Vlaamse dotatie betreft.

Op vraag van een commissielid geeft bijlage 2 een overzicht van de bestemming van het hulpfonds voor de laatste jaren. (1988 en 1989). Het lid had eerder laten opmerken dat over dit hulpfonds weinig gesproken wordt. Volgens welke normen wordt het verdeeld? Vragen over inning en bestemming eisten eveneens het volgende uitgebreid antwoord van de Gemeenschapsminister.

De huidige verdelingsregeling splitst het deel van het Gemeentefonds dat bestemd is voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest in drie groepen op :

- 43,35 % van de steden Antwerpen en Gent ;
- 15,55 % voor de tien centrumsteden met meer dan 50.000 inwoners ;
- 41,10 % voor de andere gemeenten.

De indeling in drie groepen heeft als doel de grote steden, (Antwerpen en Gent) en de tien centrumsteden te bevoorstellen door een bepaald percentage van het Gemeentefonds voor hen te reserveren. Dit komt het best tot uiting in de bedragen die gemiddeld per inwoner in de drie groepen worden toegekend :

- Antwerpen + Gent : 21.556 frank per inwoner ;
- tien centrumsteden : 7.219 frank per inwoner ;
- andere gemeenten : 3.889 frank per inwoner ;

Het hulpfonds wordt gevormd door een voorafname van 3,28 % op dotatie bestemd voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest, behalve Antwerpen en Gent. (Antwerpen en Gent participeren niet in het hulpfonds en hadden evenmin recht op een saneringslening waarvan de lasten door het hulpfonds werden gedragen).

Het hulpfonds is bestemd voor :

1) terugbetaling van de lasten van de saneringslening, opgenomen door 50 gemeenten voor een totaal bedrag van 2.046.174.000 frank (zie listings in bijlage 2)

Enkele opmerkingen : In zijn oorsprong is het hulpfonds vooral bestemd als „hulp voor gemeenten met een bezwaarde financiële toestand”. Gemeenten waarvan de rekening met een tekort afsloot, kregen via het hulpfonds een bijkomend aandeel. De vraag kan gesteld worden of deze werkwijze geen beloning betekent voor slecht financieel beleid ;

2) het waarborgen, voor elke gemeente, van haar aandeel in het Gemeentefonds 1976 (som B-fonds en het fiscaal vereveningsfonds) ;

3) het waarborgen voor elke gemeente van haar aandeel in de definitieve hoofdverdeling van het Gemeentefonds van het vorig jaar. Dit had tot bedoeling al te grote schommelingen in de toewijzing der gemeentelijke aandelen op te vangen.

Het restant van het hulpfonds (dit is het bedrag ervan na aftrek van de bedragen onder 1, 2 en 3 wordt opnieuw onder alle gemeenten verdeeld volgens dezelfde regeling als de hoofdverdeling.

Het volgende interessepunt betrof het regionaal hulpfonds, of het Vlaams financieringsfonds. Een lid herinnerde eraan dat dit fonds crediteur is voor 50 miljoen. Zal dit bedrag

uitsluitend naar Antwerpen en Gent gaan of zullen ook andere gemeenten daarvan profiteren ?

De Gemeenschapsminister antwoordde dat, met ingang van 2 januari 1989 het Fonds niet meer tegemoet komt in de voorfinanciering van de financiële lasten voortkomend uit de schulden van de gemeenten, met uitzondering, voor wat het Vlaamse Gewest betreft, van Gent. Voor de toekomst dient een Vlaams Financieringsfonds te worden opgericht, tengevolge van de uitvoering van artikel 75, § 3 van de financieringswet. De uitvoering van artikel 75, § 3 van de financieringswet bij het koninklijk besluit van 21 september 1989 heeft een berekeningswijze vastgelegd en de schuldvoordelingen geraamd. Tegelijkertijd werden bij het koninklijk besluit van 21 september 1989 de regels bepaald van overname van verplichtingen en rechten door ieder gewest, wat de inbare schuldvoordelingen betreft.

Het koninklijk besluit stemt overeen met een beslissing van de Vlaamse Executieve van 20 juli 1989, waarbij de als oninbaar te beschouwen schuldvoordelingen van Gent en Antwerpen ten belope van 17,1 miljard verdeeld werden onder de twee steden. Daarbij werd 10,4 miljard onmiddellijk kwijtgescholden van de uitstaande schuld van Antwerpen. Voor Gent werd 6,7 miljard kwijtgescholden, met dien verstande dat het hier ging om voorschotten toe te kennen na 31.12.1988, die verder door de nationale overheid (het Fonds 208) ten laste worden genomen.

Het Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten (koninklijk besluit nr. 208 van 23 september 1983) is een instelling van openbaar nut (cat. A) die onder de voogdij staat van de Minister van Binnenlandse Zaken. Het Hulpfonds geeft voorschotten aan de gemeenten om de afbetaling van leningen mogelijk te maken en zet deze voorschotten om in leningen op lange termijn. Deze voorschotten worden gefinancierd door leningen op de kapitaalmarkt, onder staatswaarborg. Het Fonds werd door de financieringswet niet opgeheven. Het blijft bestaan tot einde 1996, en prefinaanciert de aflossingen en rentelasten op de uitstaande schuld. Het int ook de terugbetalingen van de Gewesten. Het Fonds 208 verleent nog voorschotten aan Gent, overeenkomstig het koninklijk besluit van 21 september 1989. Het Fonds recupereert volgens het bij koninklijk besluit vastgelegd schema van de Gewesten (artikel 4, § 4 — in een overeenkomst Regering-Executieve) die dan op hun beurt in de plaats treden van het Fonds 208 als schuldeiser van de gemeenten.

De recuperatie van het inbare gedeelte kan schematisch, als volgt worden voorgesteld :

Uitgaven	Nationaal Hulpfonds	Ontvangsten
(1) Rentelasten en aflossingen op de leningen van het Hulpfonds	(3)	Terugbetalingen door de regionale Hulpfondsen aan het Hulpfonds nationaal van het inbare gedeelte, waarvan bedragen en aflossingsmodaliteiten worden vastgelegd bij koninklijk besluit 21.09.89.
(2) Tegemoetkomingen na 1.4.89 aan Brussel-stad en Brusselse Agglomeratie (en Gent), zoals bepaald in het koninklijk besluit 21.09.89		

Het jaarlijks deficit wordt na consolidatie overgenomen door de Rijksschuld zoals bepaald in de Programmawet-Begrotingscontrole 1989

Uitgaven	Regionaal Hulpfonds (Vlaamse, Waalse of Brussels Gewest)	Ontvangsten
(3) Terugbetaling door de regionale Hulpfondsen aan het Nationaal Hulpfonds van het inbare gedeelte waarvan bedragen en aflossingsmodaliteiten worden vastgelegd bij koninklijk besluit van 21.09.89.	(4) Terugbetalingen door de steden van de nog inbare vorderingen, volgens een schema dat vastgelegd wordt door de Gewesten. (mogelijkheid schuldherschikking)	
(5) Prefinanciering door de regionale Hulpfondsen van de nog toe te kennen voorschotten aan de gemeenten en Brusselse Agglomeratie.	(5) Terugbetaling door de gemeenten en Brusselse Agglomeratie van de geprefinancierde bedragen volgens een schema te bepalen door de Gewesten.	

Het Vlaamse Gewest is gehouden tot de terugbetaling aan het Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten van 50.679 mio frank ten tiel van het niet kwijtgescholden gedeelte van de vorderingen van het fonds op de steden Antwerpen en Gent. Zijnde 43 miljard uitstaande schuld voor Antwerpen en 7,6 miljard voor Gent.

Een ander lid sprak over het investeringsfonds dat volgens hem te weinig aangewend wordt. En de gemeenten zijn er nog niet enthousiast over. Ze zijn er niet tegen, maar de bedragen zijn te klein om iets ernstig te ondernemen. Hij gaat zover te zeggen dat het investeringsfonds beter kan afgeschaft worden als het niet rijker kan gespijsd worden.

Daarop geeft de Gemeenschapsminister de toestand weer op 18 oktober 1989 :

— beschikbaar 1988 : 980 miljoen, waarvan 359 mio opgenomen, of 36,6 %

— beschikbaar 1989 :
het saldo '88 ten bedrage van 621 mio.
krediet '89 1.000 mio.

Totaal beschikbaar 1.621 mio.
waarvan 293 mio. opgenomen, hetzij 18 %.

— totale opname voor 1988 en '89 bedraagt 652 mio. van het beschikbare 1.980 mio., dit is 33 % .

— voor 1989 blijven er nog 1.327 mio. trekkingsrechten over. Een aanzienlijk aandeel hiervan zal zeker dit jaar nog opgenomen worden.

De Gemeenschapsminister doet bovendien de volgende vaststelling :

— de opnamespreiding verschilt sterk per provincie : gemiddeld 33 % . (Brabant slechts 14 % ; Limburg 48 %)

— er zijn zeer grote opnameverschillen tussen de gemeenten onderling :
114 gemeenten hebben 0 % opgenomen gedurende '88 en '89

41	van 1 tot 33 %
126	van 34 tot 66 %
20	van 67 tot 98 %
7	99 %

— de grote steden, Antwerpen en Gent, namen van

de beschikbare 164 en 79 mio gedurende '88 en '89 respectievelijk 27 % en 39 % op ;

— de 10 middelgrote centrum-steden, die samen over 235 mio beschikten, namen 41 % op (Leuven 0 % !).

Vrijwel iedereen, ook het VBSG blijkt gewonnen voor een uitbreiding van het Investeringsfonds met andere materies. Dit is evenwel slechts zinvol indien een uitbreiding ook gepaard gaat met inbreng van nieuwe financiële middelen.

Niettemin zijn er, aldus de Gemeenschapsminister, vele knelpunten :

Het Investeringsfonds dient nu enkel ter subsidiëring van bepaalde gewestmateries : uitbreiding dient eveneens te slaan op gemeenschapsmateries.

Een aantal materies kunnen omwille van hun aard bezwaarlijk opgenomen worden in het Investeringsfonds bij voorbeeld bouw van ziekenhuizen, kinderkribben, geklasseerde monumenten, slachthuizen, eredienstgebouwen, huizen voor vrijzinnigen en dergelijke).

De subsidies voor de provincies, intercommunales en met lokale besturen gelijkgestelde rechtspersonen horen niet thuis in het Investeringsfonds. Hun aandeel in de huidige subsidieregeling dient nauwkeurig bepaald te worden, tenzij er een afzonderlijk begrotingsartikel voor bestaat.

Bepaalde Gemeenschapsministers zijn niet zo maar bereid de onder hun bevoegdheid ressorterende materies aan de gemeenten toe te vertrouwen, en de daartoe bestemde kredieten naar het Investeringsfonds over te dragen, omdat zij vrezen dat :

— er geen of onvoldoende technische controle meer zou zijn op de dossiers ;

— er geen beleidsaccenten meer kunnen gelegd worden ;

— er niet meer kan gecontroleerd worden of de werken wel passen in een algemeen beleidsplan.

Deze vrees is volgens de Gemeenschapsminister onterecht en de argumentatie heeft blijkbaar te maken met de vrees voor meer autonomie van de gemeenten en de inkrimping van de eigen financiële impact op het huidige subsidiëringssysteem.

Het bestaande Fonds zou kunnen uitgebreid worden met een aantal materies die nu ook kunnen gesubsidieerd worden met de „normale” procedure (koninklijk besluit 23 juli 1981), met behoud van de thans geldende verdelingscriteria.

In het Fonds zouden de gemeenschapsmateries kunnen ondergebracht worden, met speciaal hiertoe vast te stellen criteria ter verdeling van de trekkingsrechten.

Het is in dit verband echter overduidelijk dat én de uitbreiding van het bestaande Investeringsfonds, én de oprichting van sectoren (G.W. 107quater en 59bis) gelijktijdig dienen te gebeuren.

(Bijlage 3 geeft een overzicht van het Investeringsfonds)

Zoals bij gelegenheid van de besprekingen van vorige begroting werd ook nu door een lid, bijgetreden door een collega, bijzondere aandacht gevraagd voor de sociale huisvesting die in vele gemeenten enorme problemen stelt. Er is onvoldoende aanbod, de verkrotting gaat verder en er zijn geen investeringskredieten voor de huisvestingsmaatschappijen. Om impulsen te geven aan plaatselijke maatschappijen moet volgens de spreker de mogelijkheid bestaan dat gemeenten zich borg stellen voor de financiering.

De Gemeenschapsminister antwoordde dat deze vraag eerder moet gesteld worden aan zijn collega bevoegd voor huisvesting. Weliswaar lijken de suggesties hem dermate interessant dat hij daarover overleg wil plegen met zijn collega Waltniel.

Op de vraag of een gemeente borg kan staan voor leningen aangaan door erkende lokale huisvestingsmaatschappijen dient bevestigend te worden geantwoord. Er bestaan geen wettelijke bezwaren. In de praktijk is deze procedure echter nog niet toegepast.

Volgens artikel 26 van de huisvestingscode kunnen, zonder daartoe door de nationale maatschappij die hen erkend heeft uitdrukkelijk gemachtigd te zijn, de erkende maatschappijen niet op geldige wijze bij derde personen geld ontfangen, noch hun onroerende goederen vervreemden, noch ze met hypotheekschulden belasten, noch de hypotheecaire waarborgen die zij bezitten, aan derde personen afstaan. Wat dus betekent dat, mits machtiging van een nationale maatschappij, erkende lokale vennootschappen kunnen lenen via de borgstelling van gemeenten.

Volgens de omzendbrief van 23 oktober 1964 en 22 januari 1965 van Minister Gilson, heeft ook de gemeentelijke voogdijdienst hiertegen geen bezwaren.

Onder zekere voorwaarden kunnen provincies en gemeenten hun waarborg hechten aan leningen die worden opgenomen door privé-organismen, die inrichtingen van algemeen erkend openbaar nut beheren. De voorwaarden zijn dat het openbaar bestuur dient gedekt te zijn door een hypotheecaire inschrijving op de onroerende goederen die de begunstigde instelling bezit of zal verwerven.

Meerdere commissieleden benaderden het probleem van de tewerkstelling in de gemeenten. Kan het stelsel van de stagiairs niet doorbroken worden ? Het stelsel van GESCO's lijkt sommigen beter te zijn. Maar er is de 3 % verplichting.

Een lid wees tevens op het sociaal aspect van deze groep tewerkgestelden. Soms heeft een ontslagen GESKO geen toekomst van tewerkstelling meer. Principieel moeten die stelsels een overgang betekenen, maar er zijn randgevallen.

In elk geval is het een feit dat de lonen stijgen maar dat de staatstussenkomst dezelfde blijft. In dat verband heeft een lid berekend dat een ongeschoolde arbeider in 1987, 75.000 frank kostte, hetgeen opliep tot 245.000 frank in 1989 ; voor een opsteller-bediende is dat 330.000 frank geworden in 1989 tegenover 155.000 frank in 1987.

De Gemeenschapsminister antwoordde dat het koninklijk besluit nr. 203 van 21.12.1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces voorziet dat 3 % van het personeelsbestand uit stagiairs moet bestaan.

Momenteel is er een ontwerp van besluit van de Executieve in voorbereiding waarbij een vermindering van het percentage zou worden voorzien naar 2 % voor 1990.

Met betrekking tot de (gemeentelijke) gelden die hierdoor zouden vrij komen : het behoort tot de gemeentelijke autonomie daarover vrij te beschikken.

De problematiek van de GESCO's en mogelijke afwijkingen op het contingent aan te stellen GESCO's is de volledige bevoegdheid van zijn collega Dewulf. Er is een akkoord over overleg tussen zijn collega en hemzelf. Immers het verplicht aantal aan te stellen GESCO's is van invloed op de gemeentefinanciën.

Het idee leeft, om mogelijke afwijkingen op het contingent

te werk te stellen GESCO's afhankelijk te maken van de financiële toestand van de gemeenten zoals die blijkt uit rekeningen, begrotingen en meerjarig financieel beleidsplannen.

Het project ter bestrijding van de kansarmoede was het voorwerp van vele vragen, niet alleen wat de beschikbare gelden betreft, de zogenaamde Catharina-bonus, maar ook de manier van aanwenden die nauw verbonden is met de principes van de gemeentelijke autonomie.

Op vraag van een lid of er binnen het kabinet een overzicht en evaluatie van het gebruik door de gemeenten van de 1,757 miljard bestaat, kon de Gemeenschapsminister bevestigend antwoorden.

Van bijna de helft van de gemeenten beschikt het kabinet over gegevens. Daaruit blijkt dat driekwart van deze gemeenten in hun bestemmingen de letter en geest van het besluit van 12.7.1989 opvolgen. Uiteraard moet opgevolgd worden of ook de effectieve uitvoering in overeenstemming blijft met het besluit. Wij stellen evenwel vast dat een aantal gemeenten vrij openlijk de bepalingen van het besluit niet naleeft. Op dit ogenblik zijn reeds een aantal onderzoeken aan de gang.

Zoals aangegeven in de toelichting bij de begroting, zal een systematische consultatie gebeuren van alle gemeenten. De resultaten hiervan mogen verwacht worden in de eerste maanden van 1990.

Op de opmerking van een lid dat het besluit moeilijk toepasbaar is in de modale gemeente, werden de volgende elementen ter overweging gegeven.

— Uit de gegevens waarover de Gemeenschapsminister reeds beschikt, blijkt dat ook veel „modale” gemeenten zeer zinvolle projecten hebben geformuleerd.

— De techniciteit van de bestemmingslijst wekt inderdaad de indruk dat de bestemmingen zich toespitsen op bepaalde specifieke bevolkingsgroepen (bij voorbeeld migranten) of „stedelijke” problematieken (bij voorbeeld kansarme buurten). Nochtans blijft hij benadrukken dat de lijst, in zijn globaliteit gelezen, ook aan de problematieken in plattelandsgemeenten tegemoet komt (bij voorbeeld op het vlak van huisvesting).

— De problematiek van kansarmoede is inderdaad concreet te definiëren. In dit verband wenste hij er wel op te wijzen dat het hier gaat om een problematiek, die de nodige deskundigheid naar diagnose en benadering vereist. Het eindrapport van het EG-actieprogramma „Armoedebestrijding” wijst duidelijk uit dat vooral op het platteland zeer veel verdoken armoede en kansarmoede bestaat.

In dit stadium van de bespreking hield een lid een vurig pleidooi voor de gemeentelijke autonomie en de rol van het OCMW. Hij waarschuwde tegen te veel centralisatie daar waar de gemeenten beheerd worden door verantwoordelijke mensen ter plaatse. Subsidie-regelingen kunnen niet anders dan arbitrair zijn. Daarom zouden ze moeten afgeschaft worden. Met het stelsel van het investeringsfonds, waar nu al die gelden zouden moeten thuishoren, weet men precies wat men als gemeente mag verwachten als hulp, en dat laat dan ook een eigen beleid toe.

Waarom die ingewikkelde regeling en die omwegen, aldus de spreker. De OCMW's zijn de aangewezen instanties om de kansarmoede aan te pakken. Waarom de bonus dan niet heel eenvoudig aan hen geven, precies nu wanneer de OCMW's zelf zoveel geld aan de gemeenten vragen.

Maar anderzijds mag de kansarmoede geen feticisme worden. De armoede is niet alleen een verschijnsel dat bij vreemdelingen te vinden is. Er zijn gemeenten zonder migranten en toch met arme mensen.

Tenslotte herinnerde het lid eraan dat de Caharina-bonus oorspronkelijk bedoeld was als tegemoetkoming aan de gemeenten die door de fiscale hervormingen minder inkomsten kregen. Voor Antwerpen en Gent werd het zo opgevat. Van zodra de kleinere gemeenten aan bod moesten komen rezen de problemen van ombuigen en besnoeien.

In zijn repliek zei de Gemeenschapsminister het volgende :

De wet van 1976 op de OCMW's heeft effectief een degelijk en essentieel instrument geschapen inzake sociaal beleid. Hier kan evenwel aangemerkt worden dat dit instrument niet overal even werkzaam wordt gehanteerd. Het creëren van diensten betekent niet noodzakelijk dat deze diensten een efficiënte werking ontwikkelen. Teveel OCMW's beperken zich nog tot het vervullen van hun wettelijke opdracht, wat zich in de praktijk vertaalt in het verstrekken van het bestaansminimum en financiële hulp. Verwijzend naar het reeds eerder aangehaalde EG-rapport blijkt dat vooral op het plateland de drempel naar deze voorziening zeer hoog kan zijn.

Op het vlak van sociaal beleid vindt men verschillende types van gemeenten : sommige wijzen het sociaal beleid volledig toe naar de OCMW's, andere combineren dit met een uitgebreide gemeentelijke werking.

Het Bijzonder Krediet laat toe dat tot 50 % van het aandeel wordt overgeheveld naar het OCMW. Daarnaast kan de gemeente de uitvoering van projecten delegeren naar het OCMW, indien dit het meest geschikte kanaal blijkt.

Het is dus niet nodig dat de gemeente initiatieven neemt, die deze van het OCMW zouden doubleren of in de weg staan.

Inzake de berekeningswijze van het criterium dat bepaalt of gemeenten al dan niet een gedeelte van het aandeel kunnen doorstorten naar het OCMW, zal een correctie worden aangebracht. De uitgaven voor onderwijs zullen geïsoleerd worden van de andere uitgaven voor de sociale functie.

Op de vragen met betrekking tot de aanpassingen van het besluit voor het jaar 1990, zei de Gemeenschapsminister dat de verdelingscriteria dezelfde zullen zijn.

De bestemmingen zullen anders en aangepast geformuleerd worden. Er zal geen technische lijst worden opgemaakt, maar een overzicht van doelgroepen, werkvormen en soorten van uitgaven, zodat een soepeler gebruik in de gemeente mogelijk wordt.

Met betrekking tot het criterium dat een overdracht van een gedeelte van het aandeel naar het OCMW mogelijk maakt, zullen de nodige correcties aangebracht worden.

Nog steeds binnen het kader van de discussie rond de autonomie van de gemeenten, gaf de Gemeenschapsminister tot slot nog dit schema van geplande werkzaamheden voor de herziening van het decreet op het administratief toezicht.

- Procedure
- Voorbereidende werkzaamheden door werkgroep.
 - Samenstelling : afgevaardigden van
- Provinciebesturen
- Gemeentebesturen
- VBSG

- Administratie voor Regionale en Lokale Besturen
 - Kabinet
 - Momenteel worden ontwerpteksten opgemaakt door RLB
 - Ontwerpteksten zullen worden voorgelegd aan werkgroep.
 - Daarna aan Executieve.
 - Daarna aan Vlaamse Raad.
 - Krachtlijnen
1. Uniformisering en vereenvoudiging van de procedures.
 2. Uniformisering en vereenvoudiging van de termijnen.

B. Openbaar Ambt

De uiteenzetting „Openbaar Ambt” van de Gemeenschapsminister begint met een beschrijving van de aan de gang zijnde overheveling van personeelsdelen van de nationale ministeries en parastatalen naar de Gemeenschappen en de Gewesten. Daarbij aansluitend worden intenties van de Executieve medegedeeld met betrekking tot de structuur en de organisatie van de diensten van de Vlaamse Executieve. Een lid zegt dat ons stelsel van scheiding der machten betekent dat het organiseren van de administratie een eigen bevoegdheid is van de Executieve. Toch wenst hij opmerking te formuleren betreffende de intenties voor de functie van Secretaris-generaal. Is het wel mogelijk de functie van super Secretaris-generaal in te voeren voor de topambtenaar van Financiën en Begroting, zonder de functie van de vijf andere titularissen uit te hollen ?

Volgens de Gemeenschapsminister zal de coördinerend Secretaris-generaal de taak van de andere Secretaris-generaal niet uithollen.

De Secretaris-generaal van het Ministerie Coördinatie, Financiën en Begroting heeft een driedubbele opdracht :

1) hij/zij is secretaris van de Executieve en heeft daartoe de beschikking over kanselarijdiensden. Op deze wijze wordt de link tussen het politiek niveau en het ambtelijk niveau versterkt ;

2) hij/zij is voorzitter van het College van Secretarissen-generaal en heeft daarin een coördinerende taak voor die aangelegenheden, die niet behoren tot de horizontale bevoegdheden, die één ministerie overstijgen en deze hetzij als probleem worden ervaren, hetzij waarvoor door de Executieve of het College van Secretarissen-generaal de voorzitter van het college met een opdracht belast ;

3) hij/zij is de hoogste ambtenaar van de administratie Financiën en Begroting. De bevoegdheid op dit vlak is deels horizontaal (begroting), deels verticaal (bij voorbeeld de Thesaurie).

De Studie- en Begeleidingscommissie die momenteel de herstructurering van de diensten van de Executieve bestudeert heeft als opdracht nog voorstellen te formuleren om de taakomschrijving van de respectieve Secretarissen-generaal en van het college nog te verfijnen.

Wat het eigenlijk personeelsbeleid betreft verwijst hetzelfde lid naar de inleiding van de Gemeenschapsminister waar gesproken wordt over de „objectivering van het loopbaanverloop”. Al jaren hoort men, ook op het nationaal vlak, hetzelfde

de refrein, aldus het lid. Het stelsel dat daarbij wordt uiteengezet lijkt hem echter veel te veel uit theoretische planmakerij te bestaan. Indien het realiseerbaar zou zijn, denkt hij dat het vooral voor topfuncties van niveau 1 zou gelden. Objectivering wordt blijkbaar als remedie tegen politisering voorgesteld.

In de niveaus 2, 3 en 4 is er met het nationale personeelsstatuut geen nieuwe objectivering nodig : de bevorderingen binnen elk niveau gebeuren er op basis van de beste beoordeling en bij gelijke beoordeling op basis van de grootste graadanciënniteit. Het enige wat volgens hem nodig is is wellicht een verbetering van de beoordelingsstelsels. Hij vreest dat het met mooie theoretische zinnen toegelichte toekomstige evaluatiesysteem veel meer subjectiviteit zal bevatten dan het huidige.

De objectivering van de loopbaan is volgens de Gemeenschapsminister niet te theoretisch gesteld.

Het beleid en beheer inzake personeelsaangelegenheden in de openbare diensten vergt thans oplossingen die niet alleen werkzaam blijken, maar ook methodisch goed onderbouwd zijn, omwille van de steeds gegroeide complexiteit van de personeelsaangelegenheden enerzijds en, anderzijds, omwille van het kwantitatief belangrijke personeelsbestand.

De methodologie werd uitgewerkt op grond van recente ervaringen en experimenten, verricht zowel in de overheids- als in de privésector. Zo vond hij een niet geringe inspiratie bij de Nationale Bank van België, waar de functie-analyse en een individueel personeelsevaluatiesysteem reeds jaren in de praktijk worden toegepast.

In een eerste fase worden de methodologieën ontworpen voor niveau 1, omdat zich daar de grootste problemen stellen op dit ogenblik, enerzijds, en, anderzijds, omdat een top-bottorn-aanpak het meest aangewezen lijkt bij dergelijke veranderingen.

In een volgende fase zal een aangepaste en vereenvoudigde versie van beide personeelsbeheersmethodologiën worden opgesteld voor de andere niveaus.

Een gedifferentieerde aanpak volgens de niveaus is hier, omwille van de functionaliteit, wel verantwoord, zonder dat een gemeenschappelijk uitgangspunt uit het oog wordt verloren.

Of dit een nieuw beoordelingssysteem is ? Het is een functionele beoordeling.

Het individueel personeelsevaluatiesysteem kan in complementariteit met het huidige statutaire beoordelingssysteem worden aangewend. Daar waar de huidige beoordeling vooral in een globale uitspraak (zeer goed, goed . . .) over de wijze van uitoefening door het personeelslid van zijn huidige functie (in het recente verleden) resulteert, zal het individueel personeelsevaluatiesysteem een reeks bevindingen omtrent de capaciteiten van het personeelslid met betrekking tot het vervullen van de huidige en vooral de potentieel toekomstige functies opleveren.

Het is onze wens om zowel de functie-analyse, als het individueel personeelsevaluatiesysteem te integreren in een nieuw statutair concept van zodra we daartoe — eindelijk — de bevoegdheid zullen gekregen hebben. De vraag kan gesteld worden of het op dat ogenblik nog zin zal hebben om de huidige beoordeling verder te laten bestaan, gezien het gering onderscheidend vermogen.

Met betrekking tot de vorming formuleert een lid de volgende opmerkingen en vragen.

1. In de begroting 1990 is 30 miljoen voorzien voor de vorming. Wordt er bij de invulling van dit budget rekening gehouden met de behoeften van alle personeelsleden, dus ook met deze van de overgehevelde diensten ?

2. In welke mate zal de vorming bijdragen tot een grotere zelfstandigheid van de administratie, zodat deze de invoering van de informatietechnologieën meer in eigen handen kan nemen ?

Voor de vorming ziet de begroting eruit als volgt :

— Totale budgettaire loonkost 1990 : 10 miljard.

— Totaal bedrag voor vorming 1990 :

30 miljoen : budgetvorming 1990

1 miljoen : loon vormingsdirecteurs

108 miljoen : loonkost (30.000 mandagen aan 3.600 frank per dag)

139 miljoen

— 30 miljoen = 0,33 % van totale loonkost

— 139 miljoen = 1,39 % van totale loonkost.

Volgens de Gemeenschapsminister is dit nog altijd als weinig te beschouwen vergeleken bij voorbeeld met de private sector, waar men 5 % en meer uittrekt van de loonmassa.

Het bedrag dat voorzien is voor vorming is gestegen van 11 miljoen frank naar 30 miljoen frank. Dit is dus 1 % van de totale loonkost van de Vlaamse Gemeenschap. In vergelijking met de 2 tot 3 % van de ons omringende landen en vergelijkend met de 6 % van de privé-bedrijven is dit natuurlijk nog onbeduidend. De stijging van 11 naar 30 miljoen frank is dus nog maar een begin. Daarbij mag men ook niet uit het oog verliezen dat er vorming moet voorzien worden voor 13.000 personeelsleden in plaats van 4.000 in 1989.

Vorming beschouwt de Gemeenschapsminister als een noodzakelijk element in de loopbaan van de ambtenaar en in de organisatie van onze administratie.

In dit kader is het belangrijk dat iedere ambtenaar van hoog naar laag minimum enkele dagen per jaar vormingssesies kan volgen. Uiteraard is het hierbij zo dat bepaalde categorieën nood hebben aan een intensievere opleiding. Denken we maar aan de informatici die dringend een hogere beroepsvervolmaking moeten hebben.

In het kader van de uitvoering van het personeelsevaluatiesysteem zal er aandacht worden geschonken aan de vorming die de betrokken ambtenaar dient te volgen met het oog op het ontwikkelen van zijn potentialiteiten, alvorens een andere (al dan niet hoger gekwoteerde) functie te kunnen vervullen. Het is eveneens belangrijk dat ambtenaren ook gevormd en getraind worden in het gebruik van dit personeelsevaluatiesysteem.

Een goed werkende administratie betekent dat iedereen van de bode tot de directeur-generaal precies weet wat er van hen verlangd wordt en dit dan zo goed mogelijk probeert waar te maken.

Daarom zullen vanaf volgend jaar de cursussen meer worden gericht op de dienst in plaats van op het individu. Knelpunten, bottle-necks van de dienst, worden aldus bespreekbaar en oplosbaar. Iedere ambtenaar zal dan worden betrokken in het vormingsgebeuren.

Ook de voorbereiding op examens in het kader van het enig statuut dient aandacht te krijgen. Wellicht is hier een

bijzondere financiering noodzakelijk gelet op de reële behoeften. Daarnaast kan er ook vorming worden georganiseerd voor bepaalde categorieën, zoals positieve acties voor vrouwen, voorbereiding op pensionering en dergelijke.

Om deze doelstellingen te bereiken is het belangrijk dat er ten eerste een precieze vaststelling gebeurt van de vormingsbehoeften op elk niveau, in elk departement en vooral dat deze vormingsbehoeften vertaald worden in aangepaste opleidingen.

Aangezien sommige departementen specifieke taken vervullen en dus ook specifieke vormingsbehoeften hebben, denken we maar aan Openbare Werken of de sector Zeewezzen, zal de organisatie daarvan niet zo evident zijn.

Na de herstructurering zullen aangepaste kanalen voorzien worden in ieder departement zodat ook de specifieke vormingsbehoeften opgenomen worden in een algemeen vormingsplan.

Met deze maatregelen zal worden vermeden dat de 30 miljoen frank enkel ten goede komt aan sommige categorieën van ambtenaren.

Terloops herinnerde de Gemeenschapsminister eraan dat de administratie reeds heeft gesignaleerd dat er binnen de administratie nood is aan een cursus „taalgebruik”. Volgend jaar zullen er bijgevolg ook daarvoor de nodige initiatieven worden ontwikkeld. Zeker voor deze cursus wordt er gedacht aan de inschakeling van audio-visueel materieel, schriftelijk onderwijs en dergelijke.

Ook werd aan de Gemeenschapsminister gevraagd hoe hij de evolutie van de informatisering in de nieuwe structuur van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap ziet. En hoe wordt de doorvoering van de automatisering van de Vlaamse Gemeenschap verder gezet ?

De vooropgestelde plannen, aldus de **Gemeenschapsminister**, en de reeds eerder genomen opties op het vlak van de informatisering van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap worden in 1990 zeker verder gezet. Het is normaal dat ook hier rekening moet worden gehouden met het voorziene budget.

Zowel de geplande ontwikkelingen voor de hoofdbesturen als deze voor de buitendiensten zullen een quasi normaal vervolg kennen. Tevens wordt reeds vanaf aanvang 1990 rekening gehouden met de automatisering van de overgehevelde diensten. Dit om enerzijds de continuïteit van de werking van deze diensten te verzekeren en hun reeds bestaande ontwikkelingen verder te laten lopen en anderzijds om ze onmiddellijk te betrekken in een doorgedreven integratie in de bestaande informatisering van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

Hieromtrent is een studie gedaan, namelijk Rita III, om de draagwijdte en de consequenties van deze overhevelingen op het automatiseringsvlak na te trekken. De resultaten van dit onderzoek zullen binnenkort aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Nochtans kan nu reeds vooropgesteld worden dat een reeks accentverschuivingen zullen moeten gelegd worden om de lopende informatisering van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap op de goede baan te houden. De redenen hiervoor zijn de volgende :

— ten opzichte van de voorziene uitgaven voor het **Rita**-project, is vanaf de totstandkoming van dit project in 1987 reeds een achterstand van 615 mio BF opgelopen. Dit zowel voor de investeringen als de vooropgestelde ontwikkelingen ;

— de sterk gewijzigde structuur van de Vlaamse Administratie vereist een aangepast automatiseringsplan ;

— de nadruk dient meer gelegd te worden op die toepassingen die onmiddellijk nut hebben bij de uitvoering van de dagelijkse administratieve bezigheden en of toepassingen zichtbaar zijn voor de burger.

De huidige snelle ontwikkelingen van de informatietechnologie en de toenemende intelligentie van de softwarepakketten, geven aanleiding tot het opnieuw inschatten van bestaande ontwikkelingen. Hierbij zal keuze moeten gemaakt worden op drie niveaus. Zal bij toekomstige projecten gebruik gemaakt worden van een brede vorm van ontwikkeling, namelijk de Mainframe-toepassing, zal geopteerd worden voor een departementele ontwikkeling of zal gebruik gemaakt worden van een personal computer oplossing ? Elke nieuwe ontwikkeling zal aan deze vraag worden onderworpen.

Ten slotte, zal de nieuwe programmabegroting vanaf 1990 de planningen voor informatica en buretica beter en overzichtelijker maken. Een grotere administratieve structuur en organisatie dringen overzichtelijkheid en schematisering op, ook op het budgettaire vlak.

Het antwoord op de vraag over de doorvoering van de automatisering van de Vlaamse Gemeenschap is zowel van technische als organisatorische aard.

Op het technische vlak moet uitgegaan worden van de genomen opties voor het Markiescomplex. Vooropgesteld werd reeds in 1989 dat de nodige lessen moeten getrokken worden uit de installatie van de computerinfrastructuur aldaar.

Er is al wel gebleken dat de vooropgestelde planning te snel was en niet juist getimed is verlopen. Tevens kan gesteld worden dat dit gebouw eigenlijk niet geconcipeerd was om qua data-communicatie adequaat bekabeld te worden. Nochtans is deze installatie op het ogenblik volledig operationeel.

Rekening houdend met deze problemen heb ik een beperkte studie laten uitvoeren om de installatie van de volledige computerinfrastructuur samen met het ermee gepaard gaande bekabelen meer efficiënt en prijsmatig gunstiger te laten doorgaan. Nieuwe evoluties op de markt en de schaalvergroting van de Vlaamse Administratie dringen een aanpassing van de vooropgestelde installatie op. Deze dateert trouwens van 1988 en is bijgevolg reeds aan kleine structurele herzieningen toe.

Er is ook het organisatorisch aspect.

Om deze invoering van automatisering op de beide complexen (Markies en Boudewijn) in degelijke banen te behouden, is het nodig dat de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap de zaak zelf in handen hebben, of toch zoveel mogelijk.

Dit kan bewerkstelligd worden door een meer doorgedreven opleiding van het betrokken personeel. Ik denk hierbij aan de cursus SDM (System Development Methodology) die op dit ogenblik aan de gang is. Deze vorming moet de betrokkenen in staat stellen meer zelfstandig te werk te gaan bij het doorvoeren van deze opdrachten.

Tevens zal de Gemeenschapsminister een integratie van de **know-how** ter zake bevorderen, zodat deze van het Ministerie van Onderwijs en deze van het Ministerie van Openbare Werken als positieve meerwaarde dienstig zal zijn aan de bestaande technologische kennis op de Vlaamse Gemeenschap. Tevens zal er werk gemaakt worden om de procedures, stuurgroepen en de begeleidingscommissies meer functioneel te maken.

C. Replieken

Tot slot van de bespreking kwam nog de omzendbrief aan de gemeenten aan bod, het schrijven waarin de criteria zijn opgesomd waarmee kansarmoede moet worden bewezen. Een lid zegt dat de daarin opgesomde lijst louter geïnspireerd is door stedelijke agglomeratie-toestanden. Niettemin is deze zo vaag dat wel iedere gemeente er iets zal in vinden om aanspraak te kunnen maken op steun voor de armoedebestrijding. Het geld zal opgevraagd en gebruikt worden. Of daarmee de kansarmoede zal bestreden worden is een andere vraag. Het is fout geweest de kansarmoede te willen definiëren. Bovendien bleef hij bij het standpunt dat de gelden voor de bestrijding van de kansarmoede aan de OCMW's moeten gegeven worden.

Zijn fractie heeft de mogelijkheid overwogen om ter zake amendementen in te dienen. Het antwoord van de Gemeenschapsminister op de bezwaren die in deze materie door meerdere leden geformuleerd werden voldoet hem niet. De beoordeling van de problematiek blijft zeer uiteenlopend. Niettemin ziet hij af van amendering en zal hij de deelbegroting, zij het zonder overtuiging, goedkeuren.

Een ander lid voegde er nog aan toe dat de overheid thans de kansarmoede eerder in stand houdt dan bestrijdt. De kleine OCMW's worden geconfronteerd met steeds meer probleemgevallen, maar zijn niet in staat er aan te verhelpen. Naast de administratieve remmen heerst er volgens dat lid een mentaliteit alsof kansarmoede in kleine gemeenten minder erg is dan in grote steden.

Het slotwoord was aan de Gemeenschapsminister die met aandrang vroeg als kleine gemeente ten overstaan van de grote steden geen martelaarsmentaliteit aan te nemen. Naast de voordelen hebben de grote steden hun specifieke en grote problemen. Er is kritiek op de 17 miljard frank die zij gekregen hebben, maar daarvoor betalen ze een zware tol. De inspanningen die door de centrale overheid van hen thans geëist worden, blijven aan de kleine gemeenten bespaard en mogen wij hen nooit toewensen, aldus de Gemeenschapsminister.

III. STEMMINGEN

Bij de indicatieve stemming werden de kredieten bestemd voor de activiteitenprogramma's, die tot de bevoegdheid van deze commissie behoren, goedgekeurd met 8 stemmen tegen 1.

Met 8 stemmen bij 1 onthouding werden vervolgens de desbetreffende administratieve begrotingen die in bijlage bij het ontwerp van decreet gevoegd zijn in overeenstemming verklaard met de algemene doelstellingen van de programma's.

De Verslaggever,

H. DE LOOR

De Voorzitter,

L.KELCHTERMANS

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

GEMEENTEFONDS 1977-1989

DOTATIE VLAANDEREN

	Vlaamse Dotatie	Afneming OCMW	Gemeenten
1977	22.979.628.618	—	22.979.628.618
1978	26.224.165.011	1.311.208.251	24.912.956.760
1979	27.195.532.200	1.359.776.610	25.835.755.590
1980	28.354.319.548	1.418.715.977	26.935.603.571
1981	30.500.034.100	1.525.046.705	28.975.887.395
1982	32.013.725.340	1.600.686.267	30.413.039.073
1983	33.864.269.934	1.693.213.497	32.171.056.437
1984	35.428.543.976	1.771.427.199	33.657.116.777
1985	36.390.142.430	1.826.607.614	34.563.534.816
1986	37.490.598.476	1.874.529.924	35.616.068.552
1987	35.155.018.760	1.757.750.038	33.397.267.822
1988	34.600.949.637	1.730.047.482	32.870.902.155
1989	34.101.700.000	1.705.085.000	32.296.615.000

De bedragen tot 1986 zijn definitief.

1987 betreft enkel de voorlopige dotatie

1988 betreft enkel het begrotingskrediet, nationaal vastgesteld.

1989 betreft het krediet in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Gemeente	Leningbedrag	Interesten 1 ^{ste} semester 1987
Arendonk	10.978.000 fr.	439.174 fr.
Balen	16.549.000 fr.	662.042 fr.
Boom	19.708.000 fr.	788.418 fr.
Bornem	55.065.000 fr.	2.202.875 fr.
Hemiksem	25.374.000 fr.	1.015.086 fr.
Herselt	11.594.000 fr.	463.817 fr.
Mechelen	162.466.000 fr.	6.499.452 fr.
Mol	18.701.000 fr.	748.133 fr.
Turnhout	66.585.000 fr.	2.663.732 fr.
Westerlo	31.773.000 fr.	1.271.078 fr.
Aarschot	49.842.000 fr.	1.993.929 fr.
Bever	6.245.000 fr.	249.831 fr.
Affligem	39.251.000 fr.	1.570.236 fr.
Holsbeek	8.306.000 fr.	332.281 fr.
Kampenhout	10.010.000 fr.	400.450 fr.
Liedekerke	30.181.000 fr.	1.207.390 fr.
Machelen	77.347.000 fr.	3.094.266 fr.
Roosdaal	14.888.000 fr.	595.495 fr.
Sint Genesius Rode	120.371.000 fr.	4.815.441 fr.
Vilvoorde	42.737.000 fr.	1.709.693 fr.
Damme	20.556.000 fr.	822.342 fr.
Harelbeke	35.786.000 fr.	1.431.618 fr.
Ichtegem	19.353.000 fr.	774.216 fr.
Izegem	44.556.000 fr.	1.782.462 fr.
Koekelare	8.743.000 fr.	349.763 fr.
Langemark Poelkapelle	6.136.000 fr.	245.470 fr.
Meulebeke	5.742.000 fr.	229.708 fr.
Oostende	337.642.000 fr.	13.507.368 fr.
Oostrozebeke	4.442.000 fr.	177.702 fr.
Wervik	53.679.000 fr.	2.147.428 fr.
Zedelgem	51.875.000 fr.	2.075.259 fr.
Zonnebeke	14.004.000 fr.	560.230 fr.
Aalst	200.537.000 fr.	8.022.482 fr.
Buggenhout	21.748.000 fr.	870.028 fr.
Eeklo	42.052.000 fr.	1.682.290 fr.
Geraardsbergen	29.170.000 fr.	1.166.945 fr.

Gemeente	Leningbedrag	Interesten le semester 1987
Oudenaarde	11.792.000 fr.	471.738 fr.
St. Laureins	5.155.000 fr.	206.225 fr.
Zelzate	27.603.000 fr.	1.104.258 fr.
Zomergem	7.433.000 fr.	297.357 fr.
Zottegem	33.085.000 fr.	1.323.565 fr.
Diepenbeek	15.404.000 fr.	616.237 fr.
Genk	86.464.000 fr.	3.458.992 fr.
Heers	1.724.000 fr.	68.968 fr.
Heusden-Zolder	2.993.000 fr.	119.734 fr.
Kortesseem	10.672.000 fr.	426.933 fr.
Maaseik	20.379.000 fr.	815.261 fr.
Maasmechelen	64.532.000 fr.	2.581.602 fr.
Riemst	22.001.000 fr.	880.150 fr.
Zonhoven	22.945.000 fr.	917.914 fr.
Totaal :	2.046.174.000 fr.	81.857.163 fr.

Naam gemeente	Intrest 2de semester 1987	Aflossing 1987	Totaal (2+3)
1	2	3	4
Arendonk	439.174	515.966	955.140
Balen	662.042	77.803	1.439.845
Boom	788.418	926.276	1.714.694
Bornem	2.202.875	2.588.055	4.790.930
Hemiksem	1.015.086	1.192.578	2.207.664
Herselt	463.817	544.918	1.008.735
Mechelen	6.499.452	7.635.902	14.135.354
Mol	748.133	878.947	1.627.080
Turnhout	2.663.732	3.129.495	5.793.227
Westerlo	1.271.078	1.493.331	2.764.409
Aarschot	1.993.929	2.342.574	4.336.503
Bever	249.831	293.515	543.346
Affligem	1.570.236	1.844.797	3.415.033
Holsbeek	332.281	390.382	722.663
Kampenhout	400.450	470.470	870.920
Liedekerke	1.207.390	1.418.507	2.625.897
Machelen	3.094.266	3.635.309	6.729.575
Roosdaal	595.594	699.736	1.295.330
St. Genesius-Rode	4.815.441	5.657.437	10.472.878
Vilvoorde	1.709.693	2.008.639	3.718.332
Damme	822.342	966.132	1.788.474
Harelbeke	1.431.618	1.681.942	3.113.560
Ichtegem	774.216	909.591	1.683.807
Izegem	1.782.462	2.094.132	3.876.594
Koekelare	349.763	410.921	760.684
Langemark-Poelkapelle	245.470	288.392	533.862
Meulebeke	229.708	269.874	499.582
Oostende	13.507.368	15.869.174	29.376.542
Oostrozebeke	13.507.368	15.869.174	29.376.542
Wervik	2.147.428	2.522.913	4.670.341
Zedelgem	2.075.259	2.438.125	4.513.384
Zonnebeke	560.230	658.188	1.218.418
Aalst	8.022.482	9.425.239	17.447.721
Buggenhout	870.028	1.022.156	1.892.184
Eeklo	1.682.290	1.976.444	3.658.734
Geraardsbergen	1.166.945	1.370.990	2.537.935
Oudenaarde	471.738	554.224	1.025.962
St. Laureins	206.225	242.285	448.510
Zelzate	1.104.258	1.297.341	2.401.599
Zomergem	297.357	349.351	646.708
Zottegem	1.323.565	1.554.995	2.878.560
Diepenbeek	616.237	723.988	1.340.225

Naam gemeente	Intrest 2de semester 1987	Aflossing 1987	Totaal (2+3)
1	2	3	4
Genk	3.458.992	4.063.808	7.522.800
Heers	68.968	81.028	149.996
Heusden-Zolder	119.734	140.671	260.405
Kortesseem	426.933	501.584	928.517
Maaseik	815.261	957.813	1.773.074
Maasmechelen	2.581.602	3.033.004	5.614.606
Riemst	880.150	1.034.047	1.914.197
Zonhoven	917.914	1.078.415	1.996.329
	81.857.163	96.170.178	178.027.341

BIJLAGE 2

BESTEMMING VAN HET HULPFONDS

NIS-code	Gemeente	Leningbedrag	Interesten le sem. 1988
13001	Arendonk	19.978.000 fr.	415.956 fr.
13003	Balen	16.549.000 fr.	627.941 fr.
11005	Boom	19.708.000 fr.	746.736 fr.
12007	Bornem	55.056.000 fr.	2.086.412 fr.
11018	Hemiksem	25.374.000 fr.	961.420 fr.
13013	Herselt	11.594.000 fr.	439.296 fr.
12025	Mechelen	162.466.000 fr.	6.155.836 fr.
13025	Mol	18.701.000 fr.	708.580 fr.
13040	Turnhout	66.585.000 fr.	2.522.905 fr.
13049	Westerlo	31.773.000 fr.	1.203.878 fr.
24001	Aarschot	49.842.000 fr.	1.888.513 fr.
23009	Bever	6.245.000 fr.	236.623 fr.
23105	Affligem	39.251.000 fr.	1.487.220 fr.
24043	Holsbeek	8.306.000 fr.	314.714 fr.
23038	Kampenhout	10.010.000 fr.	379.278 fr.
23044	Liedekerke	30.181.000 fr.	1.143.558 fr.
23047	Machelen	77.347.000 fr.	2.930.677 fr.
23097	Roosdaal	14.888.000 fr.	564.106 fr.
23101	St. Genesius-Rode	120.371.000 fr.	4.560.857 fr.
23088	Vilvoorde	42.737.000 fr.	1.619.304 fr.
31006	Damme	20.556.000 fr.	778.866 fr.
34013	Harelbeke	35.786.000 fr.	1.355.931 fr.
35006	Ichtegem	19.353.000 fr.	733.285 fr.
36008	Izegem	44.556.000 fr.	1.688.226 fr.
32010	Koekelare	8.743.000 fr.	331.272 fr.
33040	Langemark Poelkapelle	6.136.000 fr.	232.493 fr.
37007	5.742.000 fr.	217.564 fr.	
35013	Oostende	337.642.000 fr.	12.793.255 fr.
37010	Oostrozebeke	4.442.000 fr.	168.307 fr.
33029	Wervik	53.679.000 fr.	2.033.897 fr.
31040	Zedelgem	51.875.000 fr.	1.965.543 fr.
33037	Zonnebeke	14.000.000 fr.	530.611 fr.
41002	Aalst	200.537.000 fr.	7.598.346 fr.
42004	Buggenhout	21.748.000 fr.	824.031 fr.
43005	Eeklo	42.052.000 fr.	1.593.350 fr.
41018	Geraardsbergen	29.170.000 fr.	1.105.251 fr.
45035	Oudenaarde	11.792.000 fr.	446.798 fr.
43014	St-Laureins	5.155.000 fr.	195.322 fr.
43018	Zelzate	27.603.000 fr.	1.045.877 fr.
44080	Zomergem	7.433.000 fr.	281.636 fr.
41081	Zottegem	33.085.000 fr.	1.253.590 fr.
71011	Diepenbeek	15.404.000 fr.	583.657 fr.
71016	Genk	86.464.000 fr.	3.276.120 fr.
73022	Heers	1.724.000 fr.	65.322 fr.
71070	Heusden-Zolder	2.993.000 fr.	113.404 fr.
73040	Kortesseem	10.672.000 fr.	404.362 fr.
7202 1	Maaseik	20.379.000 fr.	772.160 fr.
73107	Maasmechelen	64.532.000 fr.	2.445.117 fr.
73066	Riemst	22.001.000 fr.	833.617 fr.
71.066	Zonhoven	22.245.000 fr.	669.388 fr.
Totaal :		2.046.174.000 fr.	77.529.506 fr.

NIS-Code	Gemeente	Interesten 2de semester 1988	Aflossing	Totaal
3001	Arendonk	415.956 fr.	581.834 fr.	997.790 fr.
3003	Balen	627.041 fr.	877.097 fr.	1.504.138 fr.
1005	Boom	746.763 fr.	1.044.524 fr.	1.791.260 fr.
2007	Bornem	2.086.412 fr.	2.918.445 fr.	5.004.857 fr.
1018	Hemiksem	961.420 fr.	1.344.822 fr.	2.306.242 fr.
3013	Herselt	439.296 fr.	614.482 fr.	1.053.778 fr.
12025	Mechelen	6.155.836 fr.	8.610.698 fr.	14.766.534 fr.
13025	Mol	708.580 fr.	991.153 fr.	1.699.733 fr.
13040	Turnhout	2.522.905 fr.	3.529.005 fr.	6.051.910 fr.
13049	Wester10	1.203.878 fr.	1.683.969 fr.	2.887.847 fr.
24001	Aarschot	1.888.513 fr.	2.641.626 fr.	4.530.139 fr.
23009	Bever	236.623 fr.	330.985 fr.	567.608 fr.
22105	Affligem	1.487.220 fr.	2.080.303 fr.	3.567.523 fr.
22043	Holsbeke	314.714 fr.	440.218 fr.	754.932 fr.
23038	Kampenhout	379.278 fr.	530.530 fr.	909.808 fr.
23044	Liedekerke	1.143.558 fr.	1.599.593 fr.	2.743.151 fr.
23047	Machelen	2.930.677 fr.	4.099.391 fr.	7.030.068 fr.
23097	Roosdaal	564.106 fr.	789.064 fr.	1.353.170 fr.
23101	St. Genesius-Rode	4.560.857 fr.	6.379.663 fr.	10.940.520 fr.
23088	Vilvoorde	1.619.304 fr.	2.265.061 fr.	3.884.365 fr.
3 1006	Damme	778.866 fr.	1.089.468 fr.	1.869.334 fr.
34013	Harelbeke	1.355.931 fr.	1.896.658 fr.	3.252.589 fr.
35006	Ichtegem	733.285 fr.	1.025.709 fr.	1.758.994 fr.
36.008	Izegem	1.688.226 fr.	2.361.468 fr.	4.049.694 fr.
32010	Koekelare	331.272 fr.	463.379 fr.	794.651 fr.
33040	Langemark			
	Poelkapelle	232.493 fr.	325.208 fr.	557.701 fr.
37007	Meulebeke	217.564 fr.	304.326 fr.	521.890 fr.
35013	Oostende	12.793.255 fr.	17.895.026 fr.	30.688.281 fr.
37010	Oostrozebeke	168.307 fr.	235.426 fr.	403.733 fr.
. .029	Wervik	2.033.897 fr.	2.844.987 fr.	4.878.884 fr.
31040	Zedelgem	1.965.543 fr.	2.749.375 fr.	4.714.918 fr.
33037	Zonnebeke	530.611 fr.	742.212 fr.	1.272.823 fr.
41002	Aalst	7.598.346 fr.	10.628.461 fr.	18.226.807 fr.
42004	Buggenhout	824.031 fr.	1.152.644 fr.	1.976.675 fr.
43005	Eeklo	1.593.350 fr.	2.228.756 fr.	3.822.106 fr.
41018	Geraardsbergen	1.105.251 fr.	1.546.010 fr.	2.651.261 fr.
45035	Oudenaarde	446.798 fr.	624.976 fr.	1.071.774 fr.
43014	St-Laureins	195.322 fr.	273.215 fr.	468.537 fr.
43018	Zelzate	1.045.877 fr.	1.462.959 fr.	2.508.836 fr.
44080	Zomergem	281.636 fr.	393.949 fr.	675.585 fr.
41081	Zottegem	1.253.590 fr.	1.753.505 fr.	3.007.095 fr.
71011	Diepenbeek	583.657 fr.	816.412 fr.	1.400.069 fr.
71016	Genk	3.276.120 fr.	4.582.592 fr.	7.858.712 fr.
73022	Heers	65.322 fr.	91.372 fr.	156.694 fr.
71070	Heusden-Zolder	113.404 fr.	158.629 fr.	272.033 fr.
73040	Kortesseem	404.362 fr.	565.616 fr.	969.978 fr.
7202 1	Maaseik	772.160 fr.	1.080.087 fr.	1.852.247 fr.
73 107	Maasmechelen	2.445.117 fr.	3.420.196 fr.	5.865.313 fr.
73066	Riemst	833.617 fr.	1.166.053 fr.	1.999.670 fr.
71066	Zonhoven	869.386 fr.	1.216.085 fr.	2.085.471 fr.
Totaal :		77.529.506 fr.	108.447.222 fr.	185.976.728 fr.

NIS-Code	Gemeente	Leningsbedrag	Intresten lste semester 1989
13001	Arendonk	10.978.000 fr.	350.796 fr.
13003	Balen	16.549.000 fr.	528.815 fr.
11005	Boom	19.708.000 fr.	629.759 fr.
12007	Bornem	55.065.000 fr.	1.759.574 fr.
11018	Hemiksem	25.374.000 fr.	810.813 fr.
13013	Herselt	11.594.000 fr.	370.480 fr.
12025	Mechelen	162.466.000 fr.	5.191.519 fr.
13025	Mol	18.701 .000 fr.	597.581 fr.
13040	Turnhout	66.585.000 fr.	2.127.690 fr.
13049	Westerlo	31.773.000 fr.	1.015.290 fr.
24001	Aarschot	49.482.000 fr.	1.592.676 fr.
23009	Bever	6.245.000 fr.	199.555 fr.
23105	Affligem	39.251.000 fr.	1.254.246 fr.
24043	Holsbeek	8.306.000 fr.	265.414 fr.
23038	Kamphenhout	10.010.000 fr.	319.864 fr.
23044	Liedekerke	30.181.000 fr.	964.418 fr.
23047	Machelen	77.347.000 fr.	2.471.584 fr.
23097	Roosdaal	14.888.000 fr.	475.738 fr.
23101	St. Genesius-Rode	120.371.000 fr.	3.846.395 fr.
23088	Vilvoorde	42.737.000 fr.	1.365.639 fr.
31006	Damme	20.556.000 fr.	656.856 fr.
34013	Harelbeke	35.786.000 fr.	1.143.523 fr.
35006	Ichtegem	19.353.000 fr.	618.415 fr.
36008	Izegem	44.556.000 fr.	1.423.764 fr.
32010	Koekelare	8.743.000 fr.	279.378 fr.
33040	Langemark-Poelkapelle	6.136.000 fr.	196.072 fr.
37007	Meulebeke	5.742.000 fr.	183.482 fr.
35013	Oostende	337.642.000 fr.	10.789.181 fr.
37010	Oostrozebeke	4.442.000 fr.	141.941 fr.
33029	Wervik	53.679.000 fr.	1.715.285 fr.
31040	Zedelgem	51.875.000 fr.	1.657.639 fr.
33037	Zonnebeke	14.004.000 fr.	447.490 fr.
41002	Aalst	200.537.000 fr.	6.408.059 fr.
42004	Buggenhout	21.748.000 fr.	694.946 fr.
43005	Eeklo	42.052.000 fr.	1.343.750 fr.
41018	Geraardsbergen	29.170.000 fr.	932.112 fr.
45035	Oudenaarde	11.792.000 fr.	376.807 fr.
43014	St-Laureins	5.155.000 fr.	164.725 fr.
43018	Zelzate	27.603.000 fr.	882.040 fr.
44080	Zomergem	7.433.000 fr.	237.517 fr.
41081	Zottegem	33.085.000 fr.	1.057.214 fr.
71011	Diepenbeek	15.404.000 fr.	492.227 fr.
71016	Genk	86.464.000 fr.	2.762.913 fr.
73022	Heers	1.724.000 fr.	55.089 fr.
71070	Heusden-Zolder	2.993.000 fr.	95.639 fr.
73040	Kortesseem	10.672.000 fr.	341.018 fr.
72021	Maaseik	20.379.000 fr.	651.200 fr.
73 107	Maasmechelen —	64.532.000 fr.	2.062.087 fr.
73066	Riemst	22.001.000 fr.	703.030 fr.
71066	Zonhoven	22.945.000 fr.	733.195 fr.
Totaal :		2.046.174.000 fr.	65.384.440 fr.

NIS-Code	Gemeente	Interesten 2de semester 1989	Aflossing	Totaal
13001	Arendonk	350.796 fr.	669.658 fr.	1.020.454 fr.
13003	Balen	528.815 fr.	1.009.489 fr.	1.538.304 fr.
11005	Boom	629.759 fr.	1.202.188 fr.	1.831.947 fr.
12007	Bornem	1.759.574 fr.	3.358.965 fr.	5.118.539 fr.
11018	Hemiksem	810.813 fr.	1.547.814 fr.	2.358.627 fr.
13013	Herselt	370.480 fr.	707.234 fr.	1.077.714 fr.
12025	Mechelen	5.191.519 fr.	9.910.426 fr.	15.101.945 fr.
13025	Mol	597.581 fr.	1.140.761 fr.	1.738.342 fr.
13040	Turnhout	2.127.690 fr.	4.061.685 fr.	6.189.375 fr.
13049	Westerlo	1.015.290 fr.	1.938.153 fr.	2.953.443 fr.
24001	Aarschot	1.592.676 fr.	3.040.362 fr.	4.633.038 fr.
23009	Bever	199.555 fr.	380.945 fr.	580.500 fr.
23105	Affligem	1.254.246 fr.	2.394.311 fr.	3.648.557 fr.
24043	Holsbeek	265.414 fr.	506.666 fr.	772.080 fr.
23038	Kamphenhout	319.864 fr.	610.610 fr.	930.474 fr.
23044	Liedekerke	964.418 fr.	1.841.041 fr.	2.805.459 fr.
23047	Machelen	2.471.504 fr.	4.718.167 fr.	7.189.751 fr.
23097	Roosdaal	475.738 fr.	908.168 fr.	1.383.906 fr.
23 101	St. Genesius-Rode	3.846.395 fr.	7.342.631 fr.	11.189.026 fr.
23088	Vilvoorde	1.365.639 fr.	2.606.639 fr.	3.972.596 fr.
31006	Damme	656.856 fr.	1.253.916 fr.	1.910.772 fr.
34013	Harelbeke	1.143.523 fr.	2.182.946 fr.	3.326.469 fr.
35006	Ichtegem	618.415 fr.	1.180.533 fr.	1.798.948 fr.
36008	Izegem	1.423.764 fr.	2.717.916 fr.	4.141.680 fr.
32010	Koekelare	279.378 fr.	533.323 fr.	812.701 fr.
33040	Langemark			
	Poelkapelle	196.072 fr.	374.296 fr.	570.368 fr.
37007	Meulebeke	183.482 fr.	350.262 fr.	533.744 fr.
35013	Oostende	10.789.181 fr.	20.596.162 fr.	31.385.343 fr.
37010	Oostrozebeke	141.941 fr.	270.962 fr.	412.903 fr.
33029	Wervik	1.715.285 fr.	3.274.419 fr.	4.989.704 fr.
31040	Zedelgem	1.657.639 fr.	3.164.375 fr.	4.822.014 fr.
33037	Zonnebeke	447.490 fr.	854.244 fr.	1.301.734 fr.
41002	Aalst	6.408.059 fr.	12.232.757 fr.	18.640.816 fr.
42004	Buggenhout	694.946 fr.	1.326.628 fr.	2.021.574 fr.
43005	Eeklo	1.343.750 fr.	2.565.172 fr.	3.908.922 fr.
41018	Geraardsbergen—	932.112 fr.	1.779.370 fr.	2.711.482 fr.
45035	Oudenaarde	376.807 fr.	719.312 fr.	1.096.119 fr.
43014	St-Laureins	164.725 fr.	314.455 fr.	479.180 fr.
43018	Zelzate	882.040 fr.	1.683.783 fr.	2.565.823 fr.
44080	Zomergem	237.517 fr.	453.413 fr.	690.930 fr.
41081	Zottegem	1.057.214 fr.	2.018.185 fr.	3.075.399 fr.
71011	Diepenbeek	492.227 fr.	939.644 fr.	1.431.871 fr.
71016	Genk	2.762.913 fr.	5.274.304 fr.	8.037.217 fr.
73022	Heers	55.089 fr.	105.164 fr.	160.253 fr.
71070	Heusden-Zolder	95.639 fr.	182.573 fr.	278.212 fr.
73040	Kortesseem	341.018 fr.	650.992 fr.	992.010 fr.
72021	Maaseik	651.200 fr.	1.243.119 fr.	1.894.319 fr.
73107	Maasmechelen —	2.062.087 fr.	3.936.452 fr.	5.998.539 fr.
73066	Riemst	703.030 fr.	1.342.061 fr.	2.045.091 fr.
71066	Zonhoven	733.196 fr.	1.399.645 fr.	2.132.841 fr.
Totaal :		65,384.441 fr.	124.816.614 fr.	190.201.055 fr.

BIJLAGE 3

OVERZICHT INVESTERINGSFONDEN

GEMEENTE	1988	TREKKINGSRECHT 1989	TOTAAL	IN 1988	TOEGESTEMD IN 1989	TOTAAL	NOG TER BESCHIKKING
** Provincie: ANTWERPEN							
AARTSELAAR	1674431	1755665	3430096	0	0	0	3430096
ANTWERPEN	82800220	81532465	164332685	20965000	23139000	44104000	120228685
ARENDONK	1988756	2042330	4031086	0	812000	812000	3219086
BAARLE-HERTOG	381845	381027	762872	381000	0	381000	381872
BALEN	3361694	3441541	6803235	0	0	0	6803235
BEERSE	2074076	2149080	4223156	0	0	0	4223156
BERLAAR	1519496	1555301	3074797	0	0	0	3074797
BOECHOUT	1743678	1789987	3533665	0	79000	79000	3454665
BONHEIDEN	1961764	2019111	3980875	0	0	0	3980875
BOOM	2296211	2349345	4645556	787000	2240000	3027000	1618556
BORNEM	2974096	3045843	6019939	2718000	0	2718000	3301939
BORSBEEK	1186146	1159332	2345478	1186000	0	1186000	1159478
BRASSCHAAT	4941424	5120041	10061465	0	4941000	4941000	5120465
BRECHT	3853808	4013857	7867665	2784000	835000	3619000	4248665
DESSEL	1339157	1374996	2714153	0	51000	51000	2663153
DUFFEL	2046594	2114196	4160790	1491000	0	1491000	2669790
EDEGEM	3526826	3610229	7137055	0	0	0	7137055
ESSEN	2387550	2416259	4803809	2387000	0	2387000	2416809
GEEL	5869552	6022433	11891985	3149000	2720000	5869000	6022985
GROBBENDONK	1529242	1602199	3131441	0	1529000	1529000	1602441
HEIST-OP-DEN-BERG	6122733	6257956	12380689	0	5431000	5431000	6949689
HEMIKSEM	1336612	1297891	2634503	0	0	0	2634503
HERENTALS	3842266	3925450	7767716	3622000	4145000	7767000	716
HERENTHOUT	1217651	1255112	2472763	0	1217000	1217000	1255763
HERSELT	2430243	2503717	4933960	2430000	0	2430000	2503960
HOOGSTRATEN	3640158	3737042	7377200	2546000	0	2546000	4831200
HOVE	983769	1020499	2004268	135000	0	135000	1869268
HULSHOUT	1143140	1172786	2315926	0	1143000	1143000	1172926
KALMTHOUT	2607361	2664308	5271669	0	0	0	5271669
KAPELLEN	2961555	3066944	6028499	0	2921000	2921000	3107499
KASTERLEE	2965963	3041127	6007090	0	3150000	3150000	2857090
KONTICH	2351973	2439633	4791606	1053000	0	1053000	3738606
LAAKDAL	2309493	2258287	4567780	0	1938000	1938000	2629780

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT		TOTAAL	TOEGESTEMD		TOTAAL		NOG TER BESCHIKKING
	1988	1989		IN 1988	IN 1989			
LIER	4787347	4908327	9 695 674	1310000	1551000	2861000	30 %	6834674
LILLE	2453541	2534280	4987821	0	1382000	1382000	28 %	3605821
LINT	797380	794228	1591608	0	0	0	0 %	1591608
MALLE	2249937	2291494	4541431	0	0	0	0 %	4541431
MECHELEN	12087555	11785149	23872704	6802000	10397000	17199000	72 %	6673704
MEERHOIJT	1774240	1819823	3594063	0	0	0	0 %	3594063
MERKSPLAS	1398368	1445282	2843650	0	245000	245000	9 %	2598650
MOL	5829332	5991517	11820849	5366000	-37000	5329000	45 %	6491849
MORTSEL	4069808	4072894	8142702	0	0	0	0 %	8142702
NIEL	1145488	1113230	2258718	1145000	0	1145000	51 %	1113718
NIJLEN	2918104	2998084	5916188	0	1716000	1716000	29 %	4200188
OLEN	1556979	1597440	3154419	0	0	0	0 %	3154419
OD-TURNHOUT	1901898	1966261	3868159	0	0	0	0 %	3868159
PUTTE	2298766	2353790	4652556	0	0	0	0 %	4652556
PUURS	2491242	2493735	4984977	0	0	0	0 %	4984977
RANST	2444382	2549448	4993830	2359000	0	2359000	147 %	2634.830
RAVELS	2956576	3033522	5990098	645000	1036000	1681000	28 %	4309098
RETIE	1908507	1971547	3880054	1908000	0	1908000	49 %	1972054
RIJKEVORSEL	1757237	1832762	3589999	0	0	0	0 %	3589999
RUMST	2056584	2095899	4152483	2056000	0	2056000	50 %	2096483
SCHELLE	976001	973057	1949058	520000	231000	751000	39 %	1198058
SCHILDE	2674022	2786501	5460523	0	0	0	0 %	5460523
SCHOTEN	4561824	4686612	9248436	2185000	1282000	3467000	137 %	5781436
SINT-AMANDS	1192943	1206281	2399224	798000	563000	1361000	57 %	1038224
SINT-KATELIJNE-WAVER	2608471	2691054	5299525	1280000	938000	2218000	42 %	3081525
STABROEK	2050938	2138700	4189638	1652000	0	1652000	39 %	2537638
TURNHOUT	5821308	5953676	11774984	0	0	0	0 %	11774984
VORSELAAR	1192740	1223271	2416011	0	2415000	2415000	99 %	1011
VOSSELAAR	1179646	1226624	2406270	1179000	0	1179000	49 %	1227270
WESTERLO	3186562	3282261	6468823	0	1255000	1255000	19 %	5213823
WIJNEGEM	1075113	1104841	2179954	1070000	0	1070000	49 %	1109954
WILLEBROEK	3464774	3552838	7017612	0	0	0	0 %	7017612
WOMMELGEM	1494126	1537308	3031434	0	3029000	3029000	99 %	2434
WUUSTWEZEL	3222421	3310043	6532464	3222000	2855000	6077000	93 %	455464

OVERZICHT INVESTERINGSFONDEN

GEMEENTE	*TREKKINGSRECHT		TOEGESTEMD		TOTAAL		NOG TER
	1988	1989	TOTAAL	IN 1988	IN 1989	TOTAAL	BESCHIKKING
ZANDHOVEN	2174000	2243501	4417501	0	1557000	1557000	1 3 5 %
ZOERSEL	2463956	2571115	5035071	2463000	0	2463000	49 %
ZWIJNDRECHT	2517289	2613121	5130410	0	0	0	0 %
** Subtotaal **	264108888	266885505	530994393	81594000	86706000	168300000	362694393
** Provincie: BRABANT							
AARSCHOT	4592269	4693362	9285631	0	1255000	1255000	14 %
AFFLIGEM	1669562	1724745	3394307	0	0	0	0 %
ASSE	4468689	4876892	9345581	0	0	0	0 %
BEERSEL	3157335	3249094	6406429	0	0	0	0 %
BEGIJNENDIJK	1296473	1331890	2628363	0	0	0	0 %
BEKKEVOORT	1470445	1502385	2972830	0	0	0	0 %
BERTEM	1447372	1484419	2931791	0	0	0	0 %
BEVER	908433	923614	1832047	0	0	0	0 %
BIERBEEK	1566532	1614535	3181067	0	0	0	0 %
BOORTMEERBEEK	1526193	1577769	3103962	0	0	0	0 %
BOUTERSEM	1288380	1'321524	2609904	0	0	0	0 %
DIEST	3916372	4003770	7920142	0	3916000	3916000	49 %
DILBEEK	4902314	5039374	9941688	950000	0	950000	10 %
DROGENBOS	654199	639309	1293508	0	0	0	0 %
GALMAARDEN	1484414	1523906	3008320	0	0	0	0 %
GEETBETS	1192626	1213026	2405652	0	0	0	0 %
GLABBEK	1037455	1066591	2104046	1037000	0	1037000	49 %
GOOIK	1549502	1583730	3133232	0	0	0	0 %
GRIMBERGEN	4470929	4534097	9005026	0	3795000	3795000	42 %
HAACHT	1860526	1912992	3773518	0	0	0	0 %
HALLE	5055990	5185020	10241010	0	0	0	0 %
HERENT	2470726	2556291	5027017	0	0	0	0 %
HERNE	1516244	1537380	3053624	0	1367000	1367000	1 4 5 %
HOEGAARDEN	1344974	1368618	2713592	0	0	0	0 %
HOEILAART	1348845	1388887	2737732	0	0	0	0 %
HOLSBEK	1628325	1670754	3299079	1628000	0	1628000	49 %
HULDENBERG	1580284	1631941	3212225	0	0	0	0 %

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT		TOEGESTEMD		NOG TER			
	1988	1989	TOTAAL	IN 1988	IN 1989	BESCHIKKING		
KAMPENHOUT	1865574	1926622	3792196	0	0	0	0 %	3792196
KAPELLE-OP-DEN-BOS	1286451	1315732	2602183	0	0	0	0 %	2602183
KEERBERGEN	1568092	1619823	3187915	0	1568000	1568000	49 %	1619915
KORTENAKEN	1696998	1713119	3410117	0	0	0	0 %	3410117
KORTENBERG	2374734	2454815	4829549	2333000	0	2333000	48 %	2496549
KRAAINEM	1539182	1594052	3133234	0	470000	470000	15 %	2663234
LANDEN	2671966	2726877	5398843	0	2670000	2670000	49 %	2728843
LENNIK	1563674	1606428	3170102	0	0	0	0 %	3170102
LEUVEN	13471128	13795870	27266998	0	0	0	0 %	27266998
LIEDEKERKE	1565011	1483783	3048796	0	0	0	0 %	3048794
LINKEBEEK	747159	714992	1462151	0	0	0	0 %	1462151
LINTER	1425265	1438397	2863662	0	1425000	1425000	1.50 %	1438662
LONDERZEEL	2723.308	2779084	5502392	0	0	0	0 %	5502392
LUBBEEK	2198870	2268074	4466944	0	0	0	0 %	4466944
MACHELEN	1752233	1791811	3544044	0	0	0	0 %	3544044
MEISE	2719189	2815236	5534425	0	0	0	0 %	5534425
MERCHTEM	2174180	2215115	4389295	0	0	0	0 %	43892.95
OPWIJK	1646787	1681307	3328094	0	0	0	0 %	3328094
OUD-HEVERLEE	1564658	1622049	3186707	0	0	0	0 %	3186707
OVERIJSE	3108450	3197573	6306023	3108000	0	3108000	49 %	3198023
PEPINGEN	1161910	1187514	2349424	0	0	0	0 %	2349424
ROOSDAAL	1505944	1548008	3053952	0	0	0	0 %	3053952
ROTSELAAR	2305339	2371213	4676552	0	0	0	0 %	4676552
SCHERFENHEUVEL-ZICHEM	3313011	3365994	6679005	3313000	0	3313000	50 %	3366005
SINT-GENESIUS-RODE	2437929	2509573	4947502	2417000	0	2417000	49 %	2530502
SINT-PIETERS-LEEUV	4027406	4134227	8161633	4027000	0	4027000	49 %	4134633
STEENOKKERZEEL	1705339	1744422	3449761	1705000	0	1705000	49 %	1744761
TERNAT	1983108	2055568	4038676	0	0	0	0 %	4038676
TERVUREN	2700083	2758081	5458164	1814000	0	1814000	133 %	3644164
TIELT-WINGE	1895849	1948340	3844189	0	0	0	0 %	3844189
TIENEN	5626900	5762831	11389731	0	0	0	0 %	11389731
TREMEL0	1732661	1798770	3531431	0	0	0	0 %	3531431
VILVOORDE	5337942	5463227	10801169	0	0	0	0 %	10801169
WEMMEL	1831218	1871597	3702815	0	0	0	0 %	3702815

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT			TOEGESTEMD			NOG TER	
	1988	1989	TOTAAL	IN 1988	IN 1989	TOTAAL	BESCHIKKING	
WEZEMBEEK-OPPEM	1582658	1615409	3198067	0	0	0	0 %	3198067
ZAVENTEM	3581210	3681026	7262236	0	0	0	0 %	7262236
ZEMST	2990509	3078598	6069107	0	3738000	3738000	62 %	2331107
ZOUTLEEUV	1712771	1741730	3454501	0	1780000	1780000	52 %	1674501
** Subtotaal **	156500104	160552802	317052906	22332000	21984000	44316000		272736906
** Provincie: LIMBURG								
ALKEN	1556262	1596156	3152418	0	1556000	1556000	49 %	1596418
AS	1183090	1211949	2395039	1183000	0	1183000	49 %	1212039
BERINGEN	6250456	6410251	12660707	0	7644000	7644000	60 %	5016707
BILZEN	4544261	4642574	9186835	4544000	-69000	4475000	49 %	4711835
BOCHOLT	2252246	2307033	4559279	2250000	1480000	3730000	82 %	829279
BORGLOON	2032113	2106809	4138922	0	0	0	0 %	4138922
BREE	2995483	3062740	6058223	2388000	0	2388000	39 %	3670223
DIEPENBEEK	2543820	2620118	5163938	0	4953000	4953000	96 %	210938
DILSEN-STOKKEM	2918118	2999089	5917207	2828000	0	2828000	48 %	3089207
GENK	9728185	9961656	19689841	9258000	2469000	11727000	60 %	7962841
GINGELOM	2024376	2048252	4072628	0	0	0	0 %	4072628
HALEN	1566752	1571277	3138029	1326000	391000	1717000	155 %	1421029
HAM	1603465	1642615	3246080	0	1500000	1500000	46 %	1746080
HAMONT-ACHEL	2080790	2140037	4220827	2080000	2140000	4220000	99 %	827
HASSELT	10169493	10433234	20602727	6733000	3020000	9753000	147 %	10849727
HECHTEL-EKSEL	2133026	2191796	4324822	2133000	0	2133000	49 %	2191822
HEERS	1801695	1942155	3743850	0	0	0	0 %	3743850
HERK-DE-STAD	1861187	1903905	3765092	1861000	43000	1904000	51 %	1861092
HERSTAPPE	37356	44843	82199	0	0	0	0 %	82199
HEUSDEN-ZOLDER	4339397	4140811	8480208	0	0	0	0 %	8480208
HOESEL	1545227	1580164	3125391	1545000	0	1545000	49 %	1580391
HOUTHALEN-HELCHTEREN	4264377	4407296	8671673	4264000	2781000	7045000	81 %	1626673
KINROOI	2238500	2182189	4420689	1799000	0	1799000	41 %	2621689
KORTESSEM	1548940	1587555	3136495	1548000	-26000	1522000	49 %	1614495
LANAKEN	3673505	3791755	7465260	2349000	0	2349000	31 %	5116260
LEOPOLDSBURG	2092169	2141353	4233522	0	634000	634000	15 %	3599522

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	1988	TREKKINGSRECHT 1989	TOTAAL	IN 1988	TOEGESTEMD IN 1989	TOTAAL	NOG TER BESCHIKKING	
LOMMEL	4'928631	5074638	10003269	0	4928000	4928000	49 %	5075269
LUMMEN	2560491	2626534	5187025	0	0	0	0 %	5187025
MAASEIK	4055908	4157840	8213748	4055000	0	4055000	49 %	4158748
MAASMECHELEN	5919507	6253082	12172589	3951000	5709000	9660000	79 %	2512589
MEEUWEN - GRUITRODE	3186020	3266915	6452935	3186000	0	3186000	49 %	3266935
NEERPELT	2555463	2616264	5171727	0	1449000	1449000	28 %	3722727
NIEUWERKERKEN	1739912	1773195	3513107	0	2628000	2628000	75 %	885107
OPGLABBEEK	1239792	1315010	2554802	0	0	0	0 %	2554802
OVERPELT	2267789	2250506	4518295	0	1338000	1338000	30 %	3180295
PEER	3069951	3036697	6106648	0	1636000	1636000	27 %	4470648
RIEMST	2862490	2924848	5787338	2862000	0	2862000	49 %	2925338
SINT - TRUIDEN	6536779	6744336	13281115	6536000	0	6536000	49 %	6745115
TESSENDERLO	2699880	2765691	5465571	2699000	0	2699000	49 %	2766571
TONGEREN	5668785	5795128	11463913	5668000	0	5668000	49 %	5795913
VOEREN	1510754	1532582	3043336	1510000	1275000	2785000	92 %	258336
WELLEN	1238256	1274505	2512761	1238000	716000	1954000	78 %	558761
ZONHOVEN	2467521	2549599	5017120	0	814000	814000	16 %	4203120
ZUTENDAAL	1375827	1410964	2786791	1375000	0	1375000	49 %	1411791
** Subtotaal **	134868045	138035946	272903991	81169000	49009000	130178000		142725991
** Provincie: OOST-VLAANDEREN								
AALST	12406565	12615578	25022143	10793000	1425000	12218000	49 %	12804143
AALTER	3342862	3361349	6704211	0	3001000	3001000	145 %	3703211
ASSENEDE	29.98429	2956619	5955048	0	0	0	0 %	5955048
BERLARE	2164212	2199383	4363595	0	0	0	0 %	4363595
BEVEREN	7919237	7985705	15904942	0	6386000	6386000	40 %	9518942
BRAKEL	3149291	3142123	6291414	0	3149000	3149000	50 %	3142414
BUGGENHOUT	1858182	1939096	3797278	0	0	0	0 %	3797278
DE PINTE	1336929	1382302	2719231	0	0	0	0 %	2719231
DEINZE	4567031	4903320	9470351	0	0	0	0 %	9470351
DENDERLEEUV	2317284	2205183	4522467	0	0	0	0 %	4522467
DENDERMONDE	6708363	7955135	14663498	6632000	0	6632000	45 %	8031498
DESTELBERGEN	2279674	2316779	4596453	0	0	0	0 %	4596453

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT			TOEGESTEMD			NOG TER BESCHIKKING	
	1988	1989	TOTAAL	IN 1988	IN 1989	TOTAAL		
EEKLO	2979465	3052068	6031533	2751000	973000	3724000	62 %	2307533
ERPE-MERE	3168072	3218115	6386187	2912000	2330000	5242000	82 %	1144187
EVERGEM	4739861	4826532	9566393	0	2065000	206.5000	22 %	7501393
GAVERE	1974971	2072537	4047508	0	1974000	1974000	49 %	2073508
GENT	38794185	39875845	78670030	5917000	24575000	30492000	139 %	48178030
GERAARDSBERGEN	5686804	5677854	11364658	5290000	1846000	7136000	63 %	4228658
HAALTERT	2682232	2743943	5426175	0	690000	690000	13 %	4736175
HAMME	3327100	3340498	6667598	1374000	5293000	6667000	99 %	598
HERZELE	2991761	3045738	6037499	0	3604000	3604000	60 %	2433499
HOREBEKE	563397	622098	1185495	0	0	0	0 %	1185495
KAPRIJKE	1243322	1263137	2506459	0	0	0	0 %	2506459
KLUISBERGEN	1383197	1504956	2888153	0	0	0	0 %	2888153
KNESSELARE	1526734	1576'605	3103339	0	0	0	0%	3103339
KRUIBEKE	2248855	2251114	4499969	0	0	0	0 %	4499969
KRUISSHOUTEM	1886992	1920998	3807990	0	0	0	0 %	3807990
LAARNE	1874799	1902836	3777635	0	0	0	0 %	3777635
LEBBEKE	3002280	2935522	5937802	2655000	0	2655000	45 %	3282802
LEDE	2693322	268020'9	5373531	0	4212000	4212000	78 %	1161531
LIERDE	1233867	1254800	2488667	0	1895000	1895000	176 %	593667
LOCHRISTI	2798027	2869716	5667743	0	2798000	2798000	49 %	2869743
LOKEREN	5396803	5459331	10856134	5042000	0	5042000	146 %	5814134
LOVENDEGEM	1365857	1376405	2742262	1228000	0	1228000	45 %	1514262
MAARKEDAL	1628764	1794755	3423519	1628000	0	1628000	48 %	1795519
MALDEGEM	4388702	4404785	8793487	1834000	0	1834000	21 %	6959487
M E L L E	1393292	1413663	2806955	0	1393000	1393000	50 %	1413955
MERELBEKE	2683723	2826504	5510227	0	2870000	2870000	52 %	2640227
MOERBEKE	1307600	1256144	2563744	1243000	0	1243000	48 %	1320744
NAZARETH	1692152	1730784	3422936	1335000	1329000	2664000	78 %	758936
NEVELE	2264850	2258247	4523097	2264000	0	2264000	50 %	2259097
NINOVE	5827260	5856201	11683461	2447000	0	2447000	21 %	9236461
OOSTERZELE	2531355	2533757	5065112	935000	3154000	4089000	81 %	976112
OUDENAARDE	4760964	4804576	9565540	0	4051000	4051000	42 %	5514540
RONSE	3976116	4070634	8046750	3976000	0	3976000	49 %	4070750
SINT-GILLIS-WAAS	2722893	2799021	5521914	2722000	1015000	3737000	68 %	1784914

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT		TOEGESTEMD			NOG TER		
	1988	1989	TOTAAL	IN 1988	IN 1989	TOTAAL	BESCHIKKING	
SINT-LAUREINS	2098297	2036601	' 4134898	0	0	0	0 %	4134898
SINT-LIEVENS-HOUTEM	1839480	1872791	3712271	0	0	0	0 %	3712271
SINT-MARTENS-LATEM	1121181	1146343	2267524	0	0	0	0 %	2267524
SINT-NIKLAAS	10167284	10298199	20465483	9863000	0	9863000	48 %	10602483
STEKENE	2453399	2478297	4931696	2406000	0	2406000	49 %	2525696
TEMSE	3788487	3835431	7623918	3788000	0	3788000	50 %	3835918
WAARSCHOOT	1217655	1240912	2458567	1217000	0	1217000	50 %	1241567
WAASMUNSTER	1583175	1650809	3233984	1583000	1474000	3057000	95 %	176984
WACHTEBEKE	1377794	1412076	2789870	1233000	361000	1594000	57 %	1195870
WETTEREN	3807169	3891135	7698304	1870000	0	1870000	24 %	5828304
WICHELEN	1779393	1833510	3612903	0	0	0	0 %	3612903
WORTEGEM-PETEGEM	1490242	1544267	3034509	0	0	0	0 %	3034509
ZELE	2910322	2988555	5898877	0	185000	185000	3 %	5713877
ZELZATE	1891133	1939650	3830783	1891000	0	1891000	49 %	1939783
ZINGEM	1236032	1276952	2512984	0	0	0	0 %	2512984
ZOMERGEM	1617917	1597800	3215717	1617000	0	1617000	50 %	1598717
ZOTTEGEM	4586988	4601061	9188049	1284000	0	1284000	14 %	7904049
ZULTE	2129462	2186669	4316131	0	0	0	0 %	4316131
ZWALM	1769456	1765204	3534660	1769000	0	1769000	50 %	1765660
** Subtotaal **	228652499	233778762	462431261	91499000	82048000	173547000		288884261
** Provincie: WEST-VLAANDEREN								
ALVERINGEM	1967630	1969184	3936814	282000	0	282000	7 %	3654814
ANZEGEM	2422612	2457404	4880016	0	0	0	0 %	4880016
ARDOOIE	1727474	1801539	3529013	0	0	0	0 %	3529013
AVELGEM	1595839	1639875	3235714	1595000	0	1595000	49 %	1640714
BEERNEM	2751963	2822636	5574599	0	0	0	0 %	5574599
BLANKENBERGE	2529607	2634695	5164302	0	0	0	0 %	5164302
BREDENE	1530388	1600826	3131214	0	0	0	0 %	3131214
BRUGGE	17853077	18250744	36103821	8272000	0	8272000	23 %	27831821
DAMME	2623377	2648564	5271941	757000	1711000	2468000	47 %	2803941
DE HAAN	2107499	2174475	4281974	0	0	0	0 %	4281974
DE PANNE	2013897	2021523	4035420	1639000	0	1639000	41 %	2396420

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT			TOEGESTEMD			NOG TER	
	1988	1989	TOTAAL	IN 1988	IN 1989	TOTAAL	BESCHIKKING	
DEERLIJK	1647038	1684153	3331191	0	0	0	0 %	3331191
DENTERGEM	1300212	1341423	2641635	0	2641000	2641000	99 %	635
DIKSMUIDE	4424015	4486750	8910765	3378000	860000	4238000	48 %	4672765
GISTEL	1805972	1847444	3653416	1805000	0	1805000	49 %	1848416
HARELBEKE	3398326	3476200	6874526	0	36000	36000	1 %	6838526
HEUVELLAND	2763528	2858309	5621837	1608000	570000	2178000	39 %	3443837
HOOGLEDE	1815098	1845106	3660204	1815000	0	1815000	50 %	1845204
HOUTHULST	2015745	2035594	4051339	0	3585000	3585000	88 %	466339
ICHTEGEM	2137670	2207072	434'4742	0	1454000	1454000	1 3 3 %	2890742
IEPER	6571311	6703057	13274368	3478000	4329000	7807000	59 %	5467368
INGELMUNSTER	1520545	1535114	3055659	0	0	0	0 %	3055659
IZEGEM	4026161	4102465	8128626	0	3579000	3579000	1 4 4 %	4549626
JABBEKE	2207336	2275876	4483212	0	2294000	2294000	51 %	2189212
KNOKKE-HEIST	5885360	6063464	11948824	3764000	0	3764000	1 3 2 %	8184824
KOEKELARE	1650321	1686249	3336570	0	0	0	0 %	3336570
KOKSIJDE	3628097	3773974	7402071	2697000	0	2697000	36 %	4705071
KORTEMARK	2362772	2399416	4762188	2362000	1651000	4013000	84 %	749188
KORTRIJK	11648543	11914370	23562913	5801000	0	5801000	25 %	17761913
KUURNE	1659628	1695739	3355367	0	2074000	2074000	62 %	1281367
LANGEMARK-POELKAPELLE	1737180	1773509	3510689	0	0	0	0 %	3510689
LEDEGEM	1477082	1508922	2986004	0	0	0	0 %	2986004
LENDELEDE	835849	859307	1695156	0	0	0	0 %	1695156
LICHTERVELDE	1442165	1460022	2902187	0	1553000	1553000	54 %	1349187
LO-RENINGE	1386375	1412254	2798629	0	0	0	0 %	2798629
MENEN	4977796	5087468	10065264	4977000	0	4977000	49 %	5088264
MESEN	173960	185848	359808	0	0	0	0 %	359808
MEULEBEKE	1743606	1803591	3547197	0	0	0	0 %	3547197
MIDDELSKERKE	4027798	4032157	8059955	0	0	0	0 %	8059955
MOORSLEDE	1913788	1956718	3870506	1116000	0	1116000	29 %	2754506
NIEUWPOORT	2138032	2164092	4302124	0	0	0	0 %	4302124
OOSTENDE	11043480	11260137	22303617	9886000	5775000	15661000	70 %	6642617
OOSTKAMP	3530612	3620107	7150719	3530000	0	3530000	49 %	3620719
OOSTROZEBEKE	1095652	1126950	2222602	1095000	0	1095000	49 %	1127602
UDENBURG	1527168	1526527	3053695	1527000	0	1527000	1 5 0 %	1526695

OVERZICHT INVESTERINGSFONDS

GEMEENTE	TREKKINGSRECHT		TOTAAL	TOEGESTEMD		TOTAAL	NOG TER	
	1988	1989		IN 1988	IN 1989		BESCHIKKING	
PITTEM	1352051	1374096	2726147	0	0	0	0 %	2726147
POPERINGE	5010022	5124410	10134432	4122000	1359000	5481000	54 %	4653432
ROESELARE	8054550	8243179	16297729	0	5944000	5944000	136 %	10353729
RUISELEDE	1154494	1178013	2332507	0	2332000	2332000	99 %	507
SPIERE-HELKIJN	499440	506724	1006164	56000	0	56000	6 %	950164
STADEN	2075863	2096808	4172671	2075000	0	2075000	50 %	2097671
TIELT	3575277	3911358	7486635	0	1902000	1902000	25 %	5584635
TORHOUT	3024409	3088964	6113373	0	4874000	4874000	80 %	1239373
VEURNE	3206793	3046796	6253589	0	3347000	3347000	54 %	2906589
VLETEREN	1038617	1051173	2089790	585000	0	585000	28 %	1504790
WAREGEM	5069326	5177178	10246504	2247000	0	2247000	22 %	7999504
WERVIK	2915278	2965696	5880974	2822000	0	2822000	48 %	3058974
WEVELGEM	3927450	4052082	7979532	0	1495000	1495000	19 %	6484532
WIELSBEKE	1350616	1379024	2729640	1350000	0	1350000	49 %	1379640
WINGENE	2572903	2552600	5125503	2572000	0	2572000	50 %	2553503
ZEDELGEM	3127639	3217734	6345373	2701000	0	2701000	143 %	3644373
ZONNEBEKE	2580453	2449907	5030360	2580000	0	2580000	51 %	2450360
ZUIENKERKE	1090750	1079954	2170704	0	0	0	0 %	2170704
ZWEVEGEM	3602949	4120440	7723389	0	0	0	0 %	7723389
** Subtotaal **	195870464	200346985	396217449	82494000	53365000	135859000		260358449
*** Totaal ***	980000000	999600000	1979600000	359088000	293112000	652200000	33 %	1327400000

OPGENOMEN TREKKINGSRECHTEN PER PROVINCIE

1989

Stand op 18/10/89	TOTAAL TREK.R.			TOTAAL TOEGEKEND				REST				
ANTWERPEN	530	994	393	168	300	000	32 %	362	694	393		
BRABANT	317	052	906	44	316	000	14 %	272	736	906		
WEST-VLAANDEREN	396	217	449	135	859	000	34 %	260	358	449		
OOST-VLAANDEREN	462	431	261	173	547	000	38 %	288	884	261		
LIMBURG	272	903	991	130	178	000	48 %	142	725	991		
TOTAAL	1	979	600	000	652	200	000	33 %	1	327	400	000